

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Освіта

Станіслав НІКОЛАЄНКО: «У світі йде битва за таланти»

▶ СТОР. 8

Тенденції

Важливо, щоб бренд «українське вино» знали скрізь

▶ СТОР. 10

Успіх

Кардіохірургія: серце приходить у норму швидше

▶ СТОР. 11

№ 242 (6496) ВІВТОРОК, 20 ГРУДНЯ 2016 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Під ялинку — держкошторис

Погоджувальна рада

У четвер, 22 грудня, Верховна Рада планує остаточно затвердити державний кошторис у другому читанні та в цілому. Якщо знадобиться — працюватимуть над бюджетом навіть вночі.

Пленарний тиждень є надзвичайно відповідальним, бо це бюджетний тиждень, наголосив на початку Погоджувальної ради лідерів депутатських фракцій і груп та голів парламентських комітетів Голова Верховної Ради Андрій Парубій. Він закликав сформувати порядок денний пленарних засідань так, щоб перед затвердженням державного кошторису в цілому схвалити всі бюджетоутворюючі законопроекти. Глава парламенту також наголосив на потребі ухвалити закон про раду правосуддя, щоб не зупинити судову реформу. Пакет бюджетоутворюючих законопроектів — зокрема, зміни до Бюджетного, Податкового та Митного кодексів — Верховна Рада планує розглянути у вівторок у другій половині дня.

▶ СТОР. 2

ЄС допоможе підготуватися до безвізу

Євросоюз виділить Україні 104 млн. євро для комплексної реформи системи державного управління, йдеться в угоді, підписаній учора представниками Єврокомісії та уряду України в рамках третього засідання Ради асоціації Україна—ЄС у Брюсселі. Зокрема, угода передбачає підтримку з боку ЄС виконання програми, спрямованої на допомогу Україні в реалізації Стратегії реформування державного управління на 2016—2020 роки. Загалом, за словами голови представництва України при ЄС Миколи Точицького, до засідання Ради асоціації підготували до підписання 10 угод. У тому числі, про участь України в програмах прикордонного співробітництва із країнами—сусідами ЄС.

Зокрема, проектами угод передбачається фінансування прикордонного співробітництва: «Україна—Польща—Білорусь 2014—2020 роки», «Україна—Румунія 2014—2020 роки», «Басейн Чорного моря 2014—2020 роки» та «Україна—Угорщина—Словаччина—Румунія 2014—2020 роки»).

▶ СТОР. 5

Націоналізація — це не банкрутство

Урядовці, експерти і банкіри запевняють: гроші з рахунків «Приватбанку» нікуди не зникнуть

Клієнти «Приватбанку» не матимуть проблем із доступом до своїх коштів — зарплати, пенсії, стипендії, які проходять через цей банк, надходитимуть справно. У цьому запевнили міністр фінансів Олександр Данилюк та голова Національного банку Валерія Гонтарева на спільній прес-конференції.

Нагадаємо, увечері в неділю, 18 грудня, на засіданні уряду було оголошено, що ПАТ «Приватбанк» переходить у стовідсоткову державну власність.

«Таке рішення було ухвалено з огляду на системне значення найбільшого у країні банку», — пояснив О. Данилюк. За його словами, це дасть змогу стабілізувати фінустанову, зберегти кошти майже 20 мільйонів вкладників та забезпечити стабільність фінансової системи країни. «Це дає можливість вкладникам мати безперервний доступ до своїх грошей. Із процедурних причин тимчасово, на один день, буде зупинено обслуговування клієнтів — юридичних осіб. Уже робляться кроки, щоб це мало мінімальний вплив на їхній бізнес. Інших обмежень для клієнтів нині не передбачено і не відбувається».

▶ СТОР. 9

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ПОДІЇ

У Києві засяяли вогні на головній новорічній красуні

Учора в столиці на Софійській площі засяяла вогнями ялинка. Урочистості відкрив Київський міський голова Віталій Кличко. Він побажав усім щасливих новорічних та різдвяних свят, миру і достатку в новому році. Майже 10 тисяч гостей зібралися подивитися на казкове дійство, яке супроводжувалося виступами Національного оркестру народних інструментів, хорової капели імені Ревуцького, академічного театру українського фольклору «Берегиня». Водночас по всьому місту увімкнули і яскраво ілюмінацію на основних транспортних магістралях, а також у парках і площах, де встановлено і прикрашено десятки різдвяних ялинок.

Святкові заходи триватимуть у Києві протягом 32 днів, кожен може вибрати розваги на Софійській та Михайлівській площах, чи на Поштовій, Контрактовій, Троїцькій, Либідській, у Маріїнському чи парку імені Шевченка, головних площах своїх районів.

Музичний альбом з унікальними піснями

Після того, як козацькі пісні Дніпропетровської області ЮНЕСКО включив у список світової нематеріальної культурної спадщини, учасниці ансамблю «Криниця» вирішили записати музичний альбом. Унікальні пісні зберігались завдяки співочому колективу, бо його учасниці записали ексклюзивні тексти в блокноти, а самі аудіозаписи — на обласному радіо. Там же є і плівка, датована 1955 роком. Колекцію козацьких пісень збирали понад 30 років. Рідкісні та особливо цінні записи давно відцифровано. Унікальність цих пісень ще і в тому, що середній вік їхніх виконавиць — 70—80 років. Ансамбль «Криниця» об'єднує співачок з Кочережок, Богуслава та Підгородньої Дніпропетровської області, **повідомляє наш власкор Олена ЧЕРНЯВСЬКА.**

КОРОТКО

■ У Софіївській виправній колонії на Дніпропетровщині днями побувала делегація Міжнародного Комітету Червоного Хреста. Вони ознайомились зі створеними умовами для засуджених з особливими потребами, оглянули гуртожитки, їдальню, **інформує наш власкор Олена ЧЕРНЯВСЬКА.**

■ Громади сусідніх районів Чернігівщини — Бахмацького, Талалаївського і частини Коропського дали згоду на створення у Бахмачі госпітального округу. Це перетворить місцеву районну лікарню на сучасний медичний центр з лікарнею інтенсивної допомоги, **повідомляє наш власкор Василь ЧЕПУРНИЙ.**

■ На Полтавщині діють 80 стаціонарних і мобільних пунктів обігріву. З них 63 розгорнуто місцевими органами влади, 17 — підрозділами рятувальної служби, **передає наш власкор Василь НЕЙЖМАК.**

Українські науковці отримають 11,5 млн. євро у рамках програми ЄС «Горизонт-2020» *(УНН)*

Під ялинку — держкошторис

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Жоден приватний рахунок не постраждає

Держава своїм рішенням про націоналізацію «Приватбанку» гарантує, що люди не втратять свої заощадження та соціальні допомоги. Усі карткові рахунки «Приватбанку», банкомати і далі обслуговуватимуться і працюватимуть. Пауза для юридичних осіб буде лише один день, заявила **заступник голови фракції «Блок Петра Порошенка» Ірина Луценко.**

«На наших очах розгортається безпрецедентна операція уряду та Національного банку для захисту вкладників «Приватбанку» — понад 20,5 мільйона людей», — сказала парламентарій. За її словами, йдеться про понад три мільйони пенсіонерів, понад 500 тисяч студентів та 1,6 мільйона інших соціально незахищених громадян, які є клієнтами Приватбанку, а також понад 600 тисяч фізичних осіб-підприємців.

Депутат також відзначила, що всі міжнародні структури, зокрема, Міжнародний валютний фонд та Європейський банк реконструкції та розвитку, підтримали націоналізацію «Приватбанку».

«Зараз найголовніше не допустити паніки, що стало б отрутою для фінансів. Якщо не буде паніки — жоден приватний рахунок не постраждає. Порятунок коштів 20 мільйонів українців не може стати темою для політичної боротьби», — сказала Ірина Луценко. Водночас вона відзначила, що проблема «Приватбанку» утворилася не з вини держави, а накопичилася до 2014 року.

Завдання уряду та парламенту — зробити все для того, щоби вклади українців в «Приватбанку» були захищені, і 20 мільйонів вкладників змогли одержати свої гроші, наголосив **лідер фракції Радикальної партії Олег Ляшко.** Парламентарій запевнив, що радикали підтримають законодавчі рішення, спрямовані на підтримку «Приватбанку». І навіть сказав журналістам, що сам відкриє рахунок у «Приватбанку». Але водночас політик звинуватив у «непрофесійності та недолугості» керівництво НБУ, закликавши Валерію Гонтареву добровільно піти у відставку або прийняти парламентом рішення про її відповідальність за знищення понад 80 українських банків. «За прорахунки НБУ кожен українець платить із своєї кишені, — сказав Олег Ляшко. — Ми вимагаємо відповідальності, ми вимагаємо крові керівництва Нацбанку. Те, що відбувається з банківською системою, — це злочин проти української держави».

Голова комітету з питань фінансової політики та банківської діяльності Сергій Рибалка висловив думку, що було б краще, якби проблема «Приватбанку» вирішувалася не лише зусиллями держави, а й в т. ч. і через його акціонерів. Водночас він наголосив, що націоналізація має відбутися прискорено і швидко, без зайвих втрат для українців, бо це великий системний банк.

Представник Президента України Артур Герасимов наголосив, що важливим питанням цього пленарного тижня є внесений главою держави як невідкладний проект закону «Про внесення зміни до Закону України «Про банки і банківську діяльність» щодо гарантування державою вкладів фізичних осіб» (реєстр. номер № 5553). Саме про нього говорив у своєму відеозверненні з приводу націоналізації «Приватбанку» Петро Порошенко. «Законопроект спрямований на забезпечення захисту інтересів вкладників, згідно з яким держава братиме на себе обов'язок із гарантування відшкодування фізичним особам — вкладникам державних банків тієї частини суми вкладу, що перевищує граничний розмір відшкодування коштів за вкладами, встановлений у відповідності із Законом України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», — сказав А. Герасимов. Тобто держава гарантуватиме у державних банках і вклади, які перевищують 200 тисяч гривень.

Юлія Тимошенко, Олег Березюк, Максим Бурбак.

Микола Княжицький, Сергій Пашинський.

ДОСЛІВНО

Голова Верховної Ради України Андрій ПАРУБІЙ:

— Прерогатива номер один на нинішньому пленарному тижні — це бюджет, прерогатива номер два — судова реформа.

Пріоритет — зміцнення обороноздатності

Пріоритетами закону про Державний бюджет України на 2017 рік мають стати зміцнення обороноздатності країни, виділення коштів на посилення українських Збройних Сил, заявив **лідер фракції «Народний фронт» Максим Бурбак.** Парламентарій закликав колег «стати лобістами української армії». «Бюджет 2017-го, як і попередні, повинен бути бюджетом, спрямованим на підвищення оборони і національної безпеки. Не менш як 5% ВВП мають йти на потреби армії і оборонного комплексу», — підкреслив він.

При цьому парламентарій зауважив, що багато норм бюджету, в т. ч. і соціальні виплати, передбачалось за рахунок конфіскованих коштів Януковича. «Однак після неприйняття закону про спецконфіскацію збалансованість державного бюджету під питанням», — вважає Бурбак. Виправити прогалини у державному кошторисі фракція пропонує за рахунок скорочення видатків на утримання чиновників.

Від опозиційних фракцій пролунало багато критики на адресу проекту бюджету. **Лідер фракції Опозиційного блоку Юрій Бойко** заявив, що позиція фракції щодо держбюджету залишилася незмінною — не підтримувати урядовий законопроект через його антисоціальність. Депутат продемонстрував квитанцію за житлово-комунальні послуги, яку йому показали виборці у Шостці Сумської області. Зокрема, пенсіонеру нарахували 2200 гривень комунальних послуг, із яких 1500 гривень — субсидія. Він має сплатити 700 гривень, а на життя із пенсії 1500 гривень залишається 800 гривень. А на підприємстві «Полтавахіммаш», за словами депутата, тільки сім працівників отримують субсидії, всі решта працівників, маючи зарплату 4—4,5 тисячі гривень, змушені сплачувати за комунальні послуги в повному обсязі — по дві тисячі гривень на місяць і більше. Фракція Опоблоку закликала закласти до бюджету конкретні заходи на підтримку реального сектору економіки, державні програми розвитку бюджетоутворюючих галузей, здешевлення кредитних програм, збереження пільг сільгоспвиробникам, підтримку експортерів.

ДГ «Відродження», за словами Олександра Біловола, також наполягає у законі про Держбюджет-2017 зберегти спецрежим оподаткування для аграріїв, збільшити пенсії до рівня прожиткового мінімуму, збільшити видатки на науку, зберегти пільги для учасників АТО, чорнобильців, афганців.

Реальне збільшення зарплат відчують лише низькокваліфіковані працівники, заявив **голова ДГ «Воля народу» Ярослав Москаленко.** За словами депутата, після зростання мінімалки до 3200 гривень зарплата лікаря вищої категорії 13-го розряду становитиме 3632 гривні, учителя вищої категорії 14-го розряду — 3872 гривні. Не відчують підвищення виплат і пенсіонери, студенти. «Якщо не буде враховано у проекті бюджету ці колізії, голосування за бюджет під великим знаком питання», — стверджував Я. Москаленко.

Децентралізація має бути збережена

Лідер фракції «Самопоміч» Олег Березюк наголосив на потребі збереження фінансової децентралізації в регіонах, захисту місцевих бюджетів від спроб їх централізувати, зокрема, через освітянську та медичну субвенції, висловивши стурбованість з приводу намірів навпаки централізувати фінансові потоки. «Через руйнацію бюджетної децентралізації міські голови стануть у чергу до голів ОДА, а ті — як Сорока-білобока — тому дам, а тому не дам», — сказав О. Березюк. Парламентарій також висловився за негайне звільнення Голови ЦВК Михайла Охендовського, котрий перебуває під слідством, та переобрання всього складу ЦВК.

У свою чергу, **перший заступник голови Комітету з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства Дмитро Андрієвський** відзначив, що заборгованість держави за субвенціями місцевим бюджетам до кінця року може сягнути майже 4,7 мільярда гривень.

Лідер фракції «Батьківщина» Юлія Тимошенко повідомила, що партія «Батьківщина» подала заяву до НАБУ щодо голови НБУ Валерії Гонтаревої та керівника Фонду гарантування вкладів фізичних осіб Костянтина Ворошиліна за махінації із виведенням понад 80 українських банків із ринку. Фракція також наполягає відкликати законопроект № 5535, внесений депутатами від БПП, який передбачає продаж сільськогосподарської землі в середині 2017 року. Однак співавтор цього законопроекту Олексій Мушак від імені парламентського Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин заявив, що не відкличе свій законопроект, бо він «відкриває ринок землі» та є виконанням конституційної норми про право власності на землю. «Громадяни повинні не тільки володіти землею як власністю, а також продавати і купувати землю», — заявив О. Мушак, запропонувавши одне з пленарних засідань з 10 по 12 січня присвятити розгляду аграрних законопроектів. А 21 грудня у Верховній Раді відбудуться парламентські слухання на тему «Регулювання обігу земель сільськогосподарського призначення».

ЦИТАТА

Заступник голови фракції Блоку Петра Порошенка Ірина ЛУЦЕНКО:

— Держава своїм рішенням гарантує, що люди не втратять свої заощадження та соціальні допомоги, які сплачуються через «Приватбанк».

Віце-прем'єр-міністр В'ячеслав Кириленко запевнив, що уряд налаштований на повну взаємодію з народними депутатами в бюджетному процесі та продовженні децентралізації, хоча існують різні підходи щодо доходів та видатків місцевих громад. Щодо ситуації з «Приватбанком» урядовець повідомив, що всі коментарі оперативно надаватимуть керівництво НБУ та Міністерства фінансів. «Ми не очікуємо жодних ускладнень, але очікуємо політичних спекуляцій», — додав В. Кириленко.

Голови парламентських комітетів порушили ще низку важливих проблем. Зокрема, **заступник голови Комітету з питань євроінтеграції Марія Іонова** повідомила, що комітет отримав листа з Європарламенту, де повідомили, що процес призупинення безвізового режиму в Європарламенті завершений. Відповідні процедури проходять в Раді Європи, що розкриває шлях до надання Україні безвізового режиму.

Перший заступник голови Комітету з питань науки і освіти Олександр Співаковський звернувся з проханням розглянути на цьому тижні зміни до закону «Про вищу освіту» — щодо освітньо-кваліфікаційного рівня «молодший спеціаліст» та вступу до виших дітей-сиріт.

Голова Комітету з питань запобігання та протидії корупції Єгор Соболєв розповів, що до нього звернулося декілька народних депутатів із повідомленнями, що майже не користуються службовими автівками, однак за ними зафіксовано дуже величезний пробіг, і попросив провести службове розслідування.

Прерогатива номер один на нинішньому пленарному тижні — це бюджет, прерогатива номер два — судова реформа, підсумував засідання погоджувальної ради Андрій Парубій. І лише після розгляду цих двох блоків до порядку денного пропонуватимуться інші законодавчі пропозиції, зауважив він.

Голова Верховної Ради України привітав усіх із Днем Святого Миколая, адресувавши особливі привітання нашим воїнам на передовій, і побажав їм перемоги, щоб їх оминали кулі.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

«Кіборг» Тарас Колодій, визволений із катівень бойовиків, пройде реабілітацію в Києві

«Я завжди знала, що Святий Миколай існує! Тарас Колодій на волі. Наш дорогий мужній кіборг! Він уже в безпеці на українській території. Спасибі СБУ й усім причетним, церкві, священикам. За дорученням Президента, який перший від керівника СБУ довідався цю важливу й радісну звістку, Тарас пройде лікування у клініці 4-го управління», — повідомила у Фейсбуці **одразу в неділю після визволення героя** Перший заступник Голови Верховної Ради України Ірина Геращенко. ***Вона подякувала всім причетним до процесу звільнення десантника 80-ї аеромобільної бригади львів'янина Тараса Колодія з полону й заявила: «Разом із СБУ й усіма людьми доброї волі маємо витягти всіх».***

А вчора Президент України Петро Порошенко зустрівся з десантником і його мамою Галиною Мирославівною. Про це **поінформували у прес-службі адміністрації Президента**. Глава держави подякував військовому за стійкий характер, героїзм і вірність державі. Президент підкреслив: «Ми дякуємо тобі за мужність, твердість, українськість і патріотизм. Тарас, ласкаво просимо додому». За словами глави держави, дуже багато людей чекали й працювали над тим, щоб Тарас був на свободі, і нині представники влади, волонтери, представники церков продовжують робити все можливе для визволення інших полонених.

***Перший заступник Голови Верховної Ради України Ірина Геращенко, мама бійця Галина Мирославівна, «кіборг» Тарас Колодій, Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Онуфрій** (на передньому плані).*

Визволення захисника Донецького аеропорту з катівень бойовиків проходило за активного сприяння Української православної церкви.

Президент доручив забезпечити необхідне медичне обстеження визволеному «кіборгу» в лікарні Державного управління справами.

Сам Тарас учора на брифінгу в Києві розповів, що його останні півроку тримали в Макіївській колонії (Донецька область). За словами Першого заступника Голови Верховної Ради України Ірині Геращенко, в цій колонії нині бойовики утримують майже два десятки наших хлопців. Вона також нагадала, що до 21 грудня українська сторона передасть п'ятнадцять заручників, очікуючи на «жест доброї волі» у відповідь.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ОФІЦІЙНО

Постанова Верховної Ради України

Про внесення зміни до пункту 3 Постанови Верховної Ради України «Про додаткові заходи щодо зміцнення обороноздатності та безпеки держави»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Абзац п'ятий підпункту 6 пункту 3 Постанови Верховної Ради України від 6 травня 2014 року № 1238-VII «Про додаткові заходи щодо зміцнення обороноздатності та безпеки держави» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 24, ст. 887) виключити.

2. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України А. ПАРУБІЙ.

м. Київ,
6 грудня 2016 року.
№ 1768-VIII.

Постанова Верховної Ради України

Про надання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності народного депутата України Новинського В.В.

Розглянувши подання Генерального прокурора України про надання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності народного депутата України Новинського В.В., Верховна Рада України **постановляє**:

Надати згоду на притягнення до кримінальної відповідальності народного депутата України Новинського Вадима Владиславовича.

Голова Верховної Ради України А. ПАРУБІЙ.

м. Київ,
8 грудня 2016 року.
№ 1778-VIII.

Нова українська школа — шлях до інтелектуального «роззброєння» українців?

Усе в цьому світі має свій початок, свою конкретну точку відліку. Коли 20 квітня 2000 року під час невдалих військових навчань бойова ракета класу «земля—земля» втрапила в житловий будинок у Броварах, ще ніхто не здогадувався, що ця подія покладе початок нищівному розвалу нашої армії. Було це давно, та наслідки взятого тоді курсу на скорочення і роззброєння Збройних Сил ми повною мірою відчули лише тепер…

Минулого тижня уряд підтримав презентовану профільним міністерством політичну пропозицію до проекту Концепції реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа», яка, на моє глибоке переконання, здатна стати для всієї української освіти тією злощасною «броварською ракетою». Початком її роззброєння, тільки вже інтелектуального.

Починаючи з 14 грудня освітянська спільнота просто гуде (почитайте сторінки в соцмережах!). Вчителі не можуть зрозуміти, як могли урядовці не розгледіти тих пасток і підводних каменів, які є в проекті концепції. Та в тому-то й полягає вся підступність «гібридних» технологій, що 98 відсотків тексту — це правильні, гарні слова, які зачіпають наші душу і серце, а справжні цілі містяться в тих 2 відсотках, що залишилися. Але розгледіти їх здатен лише практик і професіонал у тій сфері, про яку йдеться.

Тому я не дивуюся, що наші урядовці, які є фахівцями зовсім в інших сферах, підтримали презентований їм концептуальний проект нової української школи. Вони просто, вибачте, «повелися» на красиву обгортку, в яку упакували недоброякісний товар… «Європейський досвід», «принципово нові стандарти», «задоволення освітніх потреб дитини відповідно до її інтересів, здібностей і життєвих намірів», «компетентнісний та антидискримінаційний підхід», «цілісне сприймання і пізнання навколишньої дійсності» — словесних бантиків та рюшів автори документа, справді, не пошкодували.

Та й мета нібито окреслена шляхетна: розв'язати проблему істотного поліпшення якості середньої освіти в розумні строки в умовах наявного людського і матеріального ресурсу; усунути територіальні відмінності в якості середньої освіти, перш за все між містом і селом та окремими регіонами (за результатами ЗНО); досягти істотного підвищення показника конкурентоспроможності держави…

Із цим просто неможливо не погодитися, як і з наведеними у преамбулі проекту соціологією та аналітикою — про необхідність докорінної реформи шкільної освіти говорилося вже дуже давно. А от щодо запропонованих шляхів і способів розв'язання окреслених проблем виникли сумніви.

І, здається, не лише в освітян. Під час презентації проекту «нової української школи» Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман кілька разів наголошував на необхідності підвищення якості шкільної освіти, наповнення її сучасним змістом. Ніби відчував якийсь підступ…

«Ми не маємо жодного морального права обмежити дітей у доступності до школи, дитячого садочка і найголовніше — в якості освіти. Маємо створити умови щодо належної якості освіти, — підкреслив він. — Діти — це не просто наше майбутнє, це наше сьогодення. Якщо хочемо, щоб наша країна мала перспективне майбутнє, наші діти не мають бути обділені якісною освітою».

І в цьому голова уряду абсолютно правий. Справді, саме якість освіти сьогодні визначає майбутнє держави. Нові технології та інновації настільки змінили життя людства, що навчати сучасну дитину, націлену в XXI сторіччя, за старими канонами стало просто безглуздо. Це, власне, і було однією з основних передумов для перегляду системи освіти в усьому світі.

Освітні реформи в різних країнах тривають протягом усього останнього десятиліття. Та успішними виявилися не всі. А лише ті, де осучаснення системи освіти базувалося на найкращих національних традиціях. Як це відбувалося, приміром, у тих-таки Польщі, Фінляндії.

Українська освіта ніколи не пасла задніх. До речі, несподівано надзвичайно високу оцінку нашій системі освіти довелося почути від доктора Ентоні Тетера, екс-керівника Агентства передових оборонних дослідницьких проектів (DARPA) Пентагону США. Добрі відгуки про нашу національну освіту не раз чув і від поляків, і від німців, і від американських колег.

Так, наша школа трохи застаріла, вже не зовсім відповідає вимогам часу. Вона авторитарна і перевантажує зайвими знаннями. Та навіть попри це, попри чималу кількість проведених «недореформ», українська школа залишається гарною. Ну недарма ж наших випускників навперебій закликають на навчання закордонні виші!

Тому реформувати, на моє переконання, потрібно не систему, а лише зміст, наповнення. Автори ж концептуального проекту під назвою «Нова українська школа» пропонують «разрушить все до основанья», навіть фундамент, і почати будувати все заново.

Та, на жаль, концепція «нової школи» не змінює головного — адміністративно-командного принципу управління школою. Якщо за певної демократизації і децентралізації управління хоча б частина шкіл могла б забезпечити кращі умови навчання, то нині зниження стандартів загрожує фактично всім без винятку школам. До того ж не варто забувати, що перепідготовка вчителів для реалізації нової програми, вочевидь, триватиме роки, якщо не десятиліття. А протягом цього часу педагоги отримуватимуть «згори» нові інструкції відповідно до нового вектору розвитку, а отже, ризикують втратити найкращі традиції викладання, які на сьогодні ще зберігаються. Централізаторська політика реформи, по суті, нівелює демократичний підхід і аж ніяк не сприятиме самоорганізації професійної спільноти педагогів, яка єдина здатна зберегти і розвинути найкращі традиції і методики навчання.

Згоден, компетентнісний підхід — це правильно. Але не можна забувати і про фундаментальні знання. Сучасна дитина має добре володіти базовими навичками — читанням, письмом, математикою. Це те, що завжди буде в ціні.

А що ми бачимо в проекті? Термін навчання пропонується збільшити до 12 років, а таблицю множення діти почнуть вивчати чомусь лише з четвертого класу.

Перший-другий класи в «новій українській школі» взагалі визначено як адаптаційно-ігрові, тобто фактично стануть продовженням дитячого садочка: «навчання буде організовано ігровими методами», «традиційних оцінок не буде». І, знаєте, мене чомусь зовсім не дивує, що саме тепер суспільству нав'язують дискусію про те: а чи потрібна взагалі вчителю початкових класів вища освіта. Справді, навіщо? Адже щось схоже на предметне навчання, за проектом, почнеться лише з третього-четвертого року навчання.

Власне базова школа стартує з п'ятого-шостого класу. Але перші два роки навчання (5—6 класи) також будуть адаптаційні — в цей період планується «пробуджувати і підтримувати інтерес до сфер знань і діяльності, передбачених навчальною програмою»…

Тобто в початковій школі, коли дитина всотує знання легко, наче губка, коли у неї формується почуття відповідальності і самодисципліни, з нею будуть бавитися в ігри і не ставитимуть оцінок. А в 5—6 класі, коли інтерес до знань вже починає згасати (це знає будь-який дитячий психолог), для підлітка нарешті відкриють дорогу до предметного навчання…

Чесно кажучи, так можна навчатися і 15 років. Але в тому разі, коли базові фундаментальні знання все-таки хочуть дати. Та, судячи з усього, нова концепція на цьому не дуже наполягає.

Автори проекту відсилають нас до досвіду американської public school. Але там і не приховують, що головне — не знання, а соціалізація. Тобто людині дають певний набір вмінь і компетенцій, який дає змогу потім якось улаштуватися вжитті. Стати, наприклад, автослюсарем, перукарем тощо. Бо гарних менеджерів, програмістів там вчать зовсім в інших школах. А не вистачить своїх — американський уряд запросить висококласних фахівців з інших країн. У тому числі і з України.

...Концепція нової української школи, в тому вигляді, в якому презентувало її МОН, є прямим шляхом до інтелектуального роззброєння нації. Хоч би в яку гарну обгортку її загорнули, її реалізація може призвести до серйозного падіння рівня та якості середньої освіти. За таких підходів якісна фундаментальна освіта стає привілеєм для обраних. А це фактично прирікає Україну завжди бути лише територією дешевої робочої сили.

Та чи такої долі ми прагнемо для своїх дітей і країни?

Олександр СПІВАКОВСЬКИЙ, народний депутат України, перший заступник голови Комітету Верховної Ради з питань науки та освіти.

Нам не по дорозі із пропагандистами і розпалювачами війни

Перший заступник Голови Верховної Ради Ірина Геращенко відреагувала на нещодавно виданий посібник ОБСЄ «Две страны — одна профессия» (материалы встреч журналистских организаций России и Украины под эгидой представителя ОБСЕ по вопросам свободы СМИ).

«Ось такі посібники видає ОБСЄ під кураторством Дуні Міятович (представник ОБСЄ зі свободи ЗМІ). Тієї, яка не помічає арешту Миколи Семени в Криму, щось там тихенько промурмотіла про Романа Сущенка (без наполегливих нагадувань РФ із вимогою звільнити журналіста). А правда в тому, що вже рік в ОБСЄ з боку РФ заблоковано обрання нового представника з питань свободи слова і медіа, а Дуня Міятович із Сербії утрималася там завдяки позиції і підтримці РФ. Дві країни — одна професія — це, може, про якісь інші країни, відомі пані Дуні, але не про РФ і Україну. Я більш високої думки про українські ЗМІ і журналістів, щоб вважати, що вони однієї «крові і професії» з російськими пропагандистами і розпалювачами війни, прямими учасниками гібридної війни. І мені шкода пані Міятович, яка робить вигляд, що цього не помічає. І прикро за ОБСЄ», — **написала Ірина Геращенко на своїй сторінці у Фейсбуці**.

Пізніше Перший заступник Голови Верховної Ради, представник Президента з мирного врегулювання конфлікту на Донбасі написала: «Уважно ознайомилася із заявою пані Міятович щодо моєї реакції на скандальну брошуру ОБСЄ. Залишаюся при своїй думці, що російська «журналістика» сьогодні така само «рукоНЕподаваєма», як і російська політика, що російські «журналісти» напряму винні в розпалюванні міжнаціональної ворожнечі, у створенні образу ворога з України і українців, у найгидотнішій пропаганді і прямій участі у гібридній війні проти моєї дорогої країни. І я не готова закривати очі на цю війну проти найдорожчого — України».

І. Геращенко повідомила також, що три місяці тому написала пані Міятович листа і доклала відео «журналіста» Філліпса. «Це теж «одна професія? Я теж за діалог, але він має базуватися на принципах, а не на їх повному потуранні. А щодо консенсусу з приводу продовження терміну перебування пані Міятович на посаді, то в організації, будь-які дії якої заблоковано через вето Москви, іншого консенсусу і бути не могло. Звичайно, ми дякуємо за тихе і одиночне слово на підтримку Сущенка і Семени (про тихе слово є й у моєму попередньому тексті). Але я точно не вважаю це подвигом. А от відсутність жорсткої й оперативної реакції на продовження арешту Сущенка, на судилище над Семеною, на закриття всіх українських і кримськотатарських ЗМІ в Криму, на їх блокаду на Донбасі, на розпалювання міжнаціональної ворожнечі в російських ЗМІ викликає глибоке занепокоєння», — написала вона.

Водночас перший заступник глави парламенту зауважила: «Я друг ОБСЄ. І мене дуже непокоїть те, що відбувається з цією шановною організацією, принципи якої щодня потураються і перекреслюються державою-членом РФ. Друзі мають говорити правду. Що я і роблю. З повагою до ОБСЄ і пані Міятович».

***

Як удалося з'ясувати, по суті, постійний від початку агресії Росії «діалог» із Спілкою журналістів Росії, який проходить під егідою Дуні Міятович, представляє перший секретар НСЖУ Сергій Томіленко. На порушення принципів колегіальності й прозорості в ухваленні її рішень він присвоїв одноосібне право формувати делегації НСЖУ для участі в міжнародних заходах, презентувати у своїй інтерпретації інтереси й позицію НСЖУ на міжнародному рівні. Це стало приводом демонстративного виходу із лав організації журналістів, які публічно звинуватили його в потуранні Росії. Натомість з'явилися «нові» форми роботи із СЖР — спільні проекти та круглі столи з ухваленням резолюцій із засудженням «мови ворожнечі» та підготовка й видання спеціальних словників «на допомогу» утвердження в Україні «лексики толерантності та шляхетності» в умовах фактичної війни. Ніби й не є очевидним той факт, що Союз журналістів Росії поділяє офіційну позицію свого уряду щодо оцінки подій в Україні. Про це свідчать участь російських мас-медіа в інформаційних спецопераціях проти України, які виправдовують і підживлюють воєнну російську агресію, найрізноманітніші пропагандистські заходи за участю керівництва СЖР.

Законопроекти № 5368 та № 5369 — це єдиний шанс для порятунку економіки і збереження надходжень до бюджету

Нинішнього пленарного тижня Верховна Рада планує розглянути та ухвалити в цілому законопроект про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату (реєстр. № 5368). Цей законопроект — результат тривалої роботи Міністерства фінансів, Комітету Верховної Ради з питань податкової та митної політики, представників бізнесу та громадських експертів, який сприятиме спрощенню умов ведення бізнесу, зменшенню корупційних схем та проявів при адмініструванні податків і зборів та створюватиме сприятливе податкове середовище в країні. Про підготовку законопроекту до другого читання та про те, як його ухвалення пов'язано із прийняттям Держбюджету на 2017, рік ми запитали в голови Комітету Верховної Ради з питань податкової та митної політики Ніни Южаніної.

— Оскільки 8 грудня цього року законопроект про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату було ухвалено лише за основу, то рішення про його остаточне прийняття перенесено на нинішній, з 20 по 23 грудня, пленарний тиждень — тиждень бюджетного процесу в умовах цейтноту. Нагадаю, що під час його ухвалення в першому читанні із присутніх у залі 119 народних депутатів від фракції Блоку Петра Порошенка «за» проголосували 96 парламентаріїв, із 70 представників «Народного фронту» законопроект підтримали 63, із 23 колег від «Самопомочі» «за» проголосували 20.

Проте мене відверто дивує позиція деяких колег—членів нашого комітету, які не голосували або утримались, а також мене непокоїть пасивність представників Міністерства фінансів, які, здається, завмерли в очікуванні голосування за законопроект про Держбюджет на 2017 рік. Але годі мріяти про збалансований бюджет, якщо й далі продовжувати мордувати підприємців, якщо залишити схеми розкрадання податку на додану вартість і сподіватися, що касові розриви вдасться перекрити за рахунок постійного підвищення ставок акцизного податку.

Про голосування лише з четвертої спроби за законопроект № 5369, який передбачає передачу баз даних із Державної фіскальної служби до Міністерства фінансів, взагалі мовчу. Тож виникає запитання: ми боремося з корупцією чи тільки на публіку заявляємо про наміри щось почати робити?

Усім потрібно врешті усвідомити, що законопроекти № 5368 та № 5369 — це єдиний шанс для порятунку економіки і збереження надходжень до бюджету. Тому закликаю всіх колег дискутувати професійно та голосувати відповідально.

— Чи була згода членів Комітету з питань податкової та митної політики під час розроблення законопроекту № 5368?

— За три роки перманентної податкової реформи ми вперше хочемо внести до Податкового кодексу зміни, які зведуть до мінімуму прояви корупції при адмініструванні податків і загалом зрушать з мертвої точки відносини між платником та контролюючим органом.

Упродовж двох місяців ми щодня спільно з представниками Міністерства фінансів України, Державної фіскальної служби України, експертами по 12 годин працювали над відповідними нормами, щоб не допустити різночитань та пом'якшити ті норми, які на перший погляд здаються не дуже ліберальними, але які спрямовано на подальше унеможливлення розкрадання податку на додану вартість. За цей час було проведено величезний обсяг роботи, тож за наслідками бурхливих дискусій ми вийшли на компромісний та узгоджений варіант додаткових пропозицій, які мають бути включені до законопроекту.

Інакше кажучи, ми зробимо все, щоб нинішнього пленарного тижня законопроект було ухвалено в цілому як закон і платники податку до Нового року встигли ознайомитися зі змінами до Податкового кодексу, які так необхідні для спрощення ведення бізнесу в Україні.

— Чи спрямовані якісь положення законопроекту № 5368 на подальшу фінансову децентралізацію?

— Тут ми пропонуємо усунути диспропорцію у ставках земельного податку і орендної плати за землю та чітко закріпити за місцевими органами влади право встановлювати мінімальний розмір орендної плати.

— А як сьогодні розраховується розмір земельного податку та орендної плати за землю?

— На сьогодні розмір земельного податку для сільськогосподарських угідь становить не більш як один відсоток від їхньої нормативної грошової оцінки. Якщо земля перебуває не у власності чи постійному користуванні, а в оренді (а щодо сільгоспугідь переважно так і є), то розмір орендної плати за землю становить від 3 до 12 відсотків від нормативної грошової оцінки земельних ділянок.

На практиці органи місцевої влади часто йдуть назустріч платникам, зважаючи на їхнє скрутне фінансове становище, і встановлюють розмір земельного податку на значно нижчому рівні. Утім, передбачений законодавством розрив мінімальної ставки орендної плати за землю та встановленої ставки земельного податку у понад два відсотки нікуди не зник, а, зважаючи на необхідність щороку проводити індексацію нормативної грошової оцінки, часто лягає на плечі платників орендної плати за землю непомірним податковим тягарем.

— Що натомість пропонується в законопроекті?

— Ми пропонуємо встановити, що мінімальний розмір орендної плати за землі державної та комунальної власності не може бути менший за розмір земельного податку, встановленого для відповідної категорії земельних ділянок на відповідній території. У такий спосіб усувається диспропорція у ставках земельного податку й орендної плати за землю, а оскільки орендна плата за землю у складі податку на майно належить до місцевих податків і зборів, то право встановлювати мінімальний розмір орендної плати повинно належати саме місцевим органам влади.

Узяв інтерв'ю
Сергій КОВАЛЕНКО.

Дістало: міського голову Львова А. Садового запрошують на засідання «екологічної» комісії Рівненської обласної ради

ОГЛЯД ЛИСТІВ

«Уявіть: ви прибрали в під'їзді, а вам хтось насипав сміття. Звичайно, ви обуритеся. Такі ж почуття в мене (і не тільки) від того, що в нашу область нелегально завозять сміття зі Львова, — ***пише до редакції постійна читачка «Голосу України» Любов ДАНЮК із Рівного.*** — Така інформація з'являється час від часу в місцевих ЗМІ. Якщо наприкінці жовтня дубенські комунальники змушені були прибирати львівське сміття з проїжджої частини після ДТП (тоді на трасі Київ—Чоп на окраїні міста Дубно в автомобіля «MAN» лопнуло переднє колесо, водій не впорався з керуванням, вантажівка вдарилася об дорожній відбійник і лягла на правий бік, відтак сміття, яке вона перевозила, розлетілося довкола), то випадки скидання львівського сміття в Радивилівському, Млинівському, Острозькому районах Рівненщини — це вже, пробачте, свинство. Львівським сміттям забруднюють довкілля і в інших областях України. На Волині лісівники, а на Тернопіллі активісти вже організували чергування, щоб цьому завадити. Тому хочу звернутися до міського голови Львова пана Садового: хіба це по-сусідськи підкидати непотріб іншим і в такий спосіб налаштовувати проти себе людей? Станьте не тільки політиком, а й господарем, покажіть приклад з утилізації сміття іншим регіонам, якщо вже вам випало першому відчути повноту проблеми з утилізацією. До речі, я не входжу до жодної політичної сили, щоб ви могли звинувачувати мене в якійсь упередженості до вас, але мені небайдуже, в яких екологічних умовах житимуть мої діти, моя онука».

Наш постійний читач із Млинова Віталій ТАРАСЮК свій лист супроводжує ще й фотодоказами:

«Львівська сміттєада докотилася і до нашого Млинівського району. На території недіючого комбінату хлібопродуктів у Діброві виявили дві великі купи сміття. Підстави стверджувати про їх «львівський слід» дають виявлені там деякі «паперові носії» ***(див. знімки)***.

Це додало клопотів і головного болю Бокіймівському сільському голові Млинівського району Миколі Рубишу, якого відповідні інстанції зобов'язали нейтралізувати цей «сюрприз». Виходить, що львівське сміття він має утилізувати за бюджетні кошти, чим невдоволена громада...

І тут не втримаюся, щоб не закинути докір правоохоронним органам, які полінувалися розслідувати цю справу і притягнути до відповідальності порушників екології із сусідньої Львівської області. Щоб інші навчалися. Млинівські правоохоронці пішли найлегшим шляхом, кваліфікувавши це як правопорушення, передбачене ст. 152 Кодексу України про адміністративні правопорушення, відбувається за яке буде не винний у забрудненні довкілля, а сільський голова.

Депутат Рівненської міської ради Святослав ЄВТУШЕНКО, який тривалий час очолював підприємство «Санком-Рівне», що займалося вивезенням сміття у Рівному, появу в Рівненській області львівського сміття пояснює економічно:

«На вивезенні сміття можна заробити шалені кошти. Швидше за все, за документами відходи зі Львова направляють в інші регіони країни. Вартість пробігу такого автомобіля на один кілометр — в межах 15 гривень. Відстань від Львова, скажімо, до Одеси — 900 кілометрів. Дорога оплачується в обидва боки. Виходить, що одна доставка сміття машиною в Одесу коштувала б 27 тисяч гривень, а якщо розвантажити по дорозі в Рівному, то така доставка стане у 6 тисяч гривень. Тобто різниця (а це 21 тисяча гривень за рейс!) привласнюється тими, хто перевозить, і тими, хто дозволяє розвантаження на нашому Рівненському полігоні. Зважте, що зі Львова щодня виїжджає орієнтовно 67 великотоннажних «самоскидів» зі сміттям.

Тільки-но я дізнався, що в Рівне завозять чужі відходи, підготував проект рішення «Про обмеження експлуатації Рівненського полігона твердих побутових відходів», який уже оприлюднено на сайті Рівненської міськради з 1 грудня. Ним передбачена заборона проведення на полігоні будь-яких операцій з відходами, що утворилися за межами Рівного і Рівненського району. Моя позиція, яка збігається з позицією моїх виборців, однозначна: у Рівному немає куди дівати своє сміття, а львівського нам точно не треба», — пише депутат Рівненської міськради Святослав Євтушенко.

Надіслала нам листа і прес-служба Рівненської обласної організації ВО «Свобода», в якому, зокрема, йдеться про таке:

«Депутати-свободівці Рівненської обласної ради вимагають від міського голови Львова Андрія Садового з'явитися на засіданні постійної комісії Рівненської обласної ради з питань екології, природокористування, охорони навколишнього середовища та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи і дати пояснення стосовно незаконного вивезення сміття на територію Рівненщини. Відповідний лист підготував та надіслав йому 16 грудня 2016 року заступник голови Рівненської облради Олексій Бучинський.

Напередодні під час засідань постійні комісії облради розглянули звернення, ініційоване свободівцями, до Андрія Садового, Кабінету Міністрів та Генеральної прокуратури України щодо припинення вивезення твердих побутових відходів зі Львова на територію Рівненської області. Причиною такого звернення стала поява на теренах Рівненщини стихійних звалищ сміття зі Львова та десятків львівських самоскидів зі сміттям, неодноразово помічених поблизу Рівненського полігона твердих побутових відходів.

Навіть після засідань постійних комісій жителі Острозького району повідомили про ще одну «брудну» знахідку депутату Володимиру Муляру. Поблизу села Оженин на території, орендованій приватною структурою, виявили нове звалище відходів: правоохоронці та місцеві жителі знайшли в ньому значну кількість фіскальних чеків та поштових конвертів «родом» зі Львова».

Читаючи листи, подумала: тема, порушена в них, об'єднала і мешканців, і депутатів рад різних рівнів, що буває нечасто. Адже всім небайдужий стан екології на Рівненщині, яка і без львівського сміття має екологічні проблеми: зазнала впливу від аварії на ЧАЕС, шкідливих виробництв, а у теплі пори року потерпає від торф'яних і лісових пожеж. Сподіваюся, що міського голову Львова Андрія Садового змусить замислитись, що він чинить не по-сусідськи, ще один лист з нашої редакційної пошти:

«Мене дуже-дуже обурює, що на Рівненщину час від часу підкидають львівське сміття. Тож пану Садовому, міському голові Львова, хочу розповісти, як у нашому під'їзді боролися з тими, кому було лінь винести з квартири сміття до сміттєбаків, і вони викидали його з вікон в надії, що це їм зійде з рук, — ***діляться «досвідом» наша читачка, мешканка Рівного Оксана ЛЕВЧУК.*** — Пакети із сміттям зависали на деревах, тож ті, хто мешкав на першому-другому поверхах, змушені були споглядати на все це неподобство. І все-таки їм гуртом вдалося вирахувати тих, хто з вікон скидав сміття. Люди не полінувалися, зняли ті пакети і принесли їх під двері квартири винуватця неподобства. Міський голова Садовий, як людина мудра, повинен передбачити, що людям із різних регіонів уже уривається терпець і вони можуть організувати акцію щодо повернення львівського сміття туди, звідки воно прибуло (а така ідея вже обговорюється в народі). Та й сам А. Садовий, як лідер політичної сили, буває в регіонах, то як він дивитиметься людям у вічі, чи зможе він розраховувати на їхню підтримку після такого сміттєбуму?».

Листи читала Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

Фото Віталія ТАРАСЮКА.

Одна доставка сміття машиною в Одесу коштувала б 27 тисяч гривень, а якщо розвантажити в Рівному, то вона стане у 6 тисяч гривень

Добра оцінка ззовні — втішає

АНАЛІЗ І ПРОГНОЗ

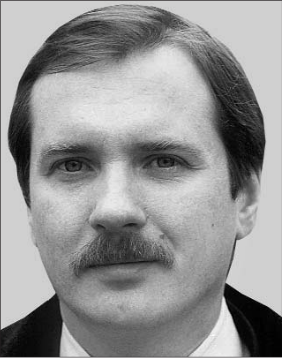
Переплетіння вітчизняної політики минулого тижня переважно дрейфували в бік чужоземних берегів. Майже всі знакові події, які впливали на наше внутрішнє життя, певним чином були пов'язані з ближніми чи далекими зарубіжними партнерами. Абсолютну більшість новин маємо з європейських столиць, і вони традиційно не вкладаються в спрощену схему «добрі-погані». На внутрішні європейські проблеми, а ЄС зараз переживає найглибшу кризу в своїй історії, наклалися: відверто антиукраїнський лобізм з боку Росії та наслідки наших колишніх помилок і непослідовностей. Але нарешті маємо певну ясність у трьох ключових питаннях: Угода про асоціацію, безвізовий режим та санкції проти Росії. Ті, хто знайомий з прихованою стороною «дипломатичної кухні», розуміють, якими важкими зусиллями дався цей результат.

Хоч би й санкції проти держави-агресора. Ми всі стали свідками жахливого геноциду, який російська воєнщина чинить у Сирії разом із лояльним до Кремля режимом Башара Асада. І за ці найстрашніші злочини досі не лише не виникло жодного покарання, а й навіть тему санкцій ніхто не ризикує ставити на порядок денний. І як протиставлення — регулярне продовження та розширення політики за злочини, скоєні агресором в Україні. Такі рішення самі собою не з'являються, як і відчуття хоча б умовної безпеки поряд із непередбачуваним та позбавленим моральних гальм сусідом. Те, що Україна не повторила долю далекої Сирії, теж свідчення успішної протидії ворогу.

Нарешті остаточно зняті перешкоди на шляху до введення візової лібералізації з ЄС та узгоджено час запровадження безвізового режиму. Попередні, нічим не обґрунтовані затримки стали свідченням негативних подій у самому Євросоюзі. Були й спроби відкласти рішення до завершення президентських виборів у Франції. Але, схоже, що термін уже визначений остаточно, й після квітня ми будемо трошки ближчими до того світу, частиною якого прагнемо стати.

На справжній детектив перетворилася епопея з остаточним введенням у дію Угоди про Асоціацію з ЄС та доланням абсолютно штучних перешкод. Хто знає особливості політичної ситуації у Нідерландах, а саме ця країна завела в глухий кут не лише нашу євроінтеграцію, а й усю європейську зовнішню політику, розуміє, наскільки драматично складалися обставини. В Нідерландах зараз глибока криза всієї системи влади, й прийняття будь-яких рішень украй ускладнене. Але компромісу таки досягнуто. Він не такий, щоб влаштовувати овації, адже наш західний партнер уперше відступив від європейських традиційних цінностей, та й формулювання пропонованих застережень для нас звучать образливо. Але фактичних втрат ми не зазнали. Всі додаткові «обмеження», на яких робиться акцент, жодним чином не стосуються угоди. Крім того, Україна захистила три свої «червоні лінії»: жодних нових переговорів, жодних змін до самого тексту, жодних перератифікацій. Залишилися ще два пороги: ратифікація в обох палатах парламенту Нідерландів, але попередньо видається, що цей рубіж буде подолано.

Україні вдалося зміцнити групу підтримки в самому ЄС. Знято перешкоди, які останнім часом виникали в наших відносинах із Польщею, хоча внутрішні події у цій країні не завжди сприяють

оптимізму. В співпраці з Литвою зроблено додаткові позитивні акценти під час візиту до Києва Президента Далі Грібаускайте. Є позитивні новини від менш очікуваних союзників, як Румунія чи Італія. Також маємо інтенсивний діалог на рівні Президента України з лідерами Німеччини, США та іншими партнерами. Вдається збалансовувати негативні й тривожні тенденції позитивними рішеннями й діями. Так, у США, де на посаду держсекретаря запропонований відомий минулими позитивними контактами з Путіним Рекс Тіллерсон, вдалося інтенсифікувати підтримку України в середовищі правлячої Республіканської партії. Це не та інформація, яка мала б заспокоювати, але вона свідчить, що навіть у невигідних обставинах ми не здаємося і знаходимо спосіб протистояти негативам. Хочеться вірити, що вдасться мінімізувати загрози від майбутніх президентських виборів у Франції, які для нас видаються особливо небезпечними.

Ще серед міжнародних подій довкола України можна відзначити неочікувано позитивні висновки лідерів Євросоюзу стосовно спрямованості й темпів українських реформ. Ми всередині країни висловлюємо невдоволення, оскільки досі не мали змоги відчути їх позитивні наслідки, але добре відзначення ззовні дещо втішає: якщо напрям правильний, то результати рано чи пізно прийдуть. Крім того, на фоні колишніх, виключно негативних, оцінок нам дуже потрібна позитивна акцептація наших дій, щоб не опинитися сам на сам із жахливими проблемами й викликами. І як зримий приклад того, що ми можемо отримувати й позитивні новини, — рішення окружного суду Амстердама стосовно колекцій з кримських музеїв (так званого «скіфського золота»). Справедливість таки може торжествувати.

Минулого тижня були позначені певні маркери і в економічних відносинах із країною-агресором: наш торговельний обіг з Росією скоротився до небачених восьми відсотків, і вже сам Путін безрезультатно вмовляє Україну купувати російський газ. Такі дії не могли минути безболісно для вітчизняної економіки, але, оскільки будь-які контакти з РФ є політикою, до того ж політикою антиукраїнською, мінімалізація співпраці є оптимальним рішенням, і добре, що ми зуміли пройти цей шлях.

Поточного тижня можемо прогнозувати часткове стихання міжнародної активності через зростання значимості внутрішніх подій та входження Європи в смугу різдвяних свят. Зате зросте активність усередині країни.

Почався тиждень із небуденної події — добровільної націоналізації найбільшого банку в Україні ПриватБанку. Подія для країни надзвичайна за масштабами й, схоже, успішна за наслідками. Неплатоспроможність фінансового гіганта могла зруйнувати всю фінансову систему України, однак вчасні дії дозволили уникнути кризи та втрат для клієнтів. Очевидно, що після вдалої операції з порятунку найбільшого банку атаки на голову Нацбанку та міністра фінансів поступово почнуть затихати.

Пристрасті змістяться в Раду. Тут настає гарячий період бюджетних баталій. На жаль, не здійснилася надія на швидку процедуру прийняття бюджету на минулому тижні. Тому останній передноворічний період стає особливо відповідальним. Для остаточного затвердження бюджету ще необхідно у вівторок схвалити в другому читанні ряд фінансових законів, а тут можуть виникнути певні несподіванки. Але в самому парламенті добре розуміють, що в цьому бюджеті й пов'язаних із ним законах закладено стільки знакових змін, що затягування процесу може стати вироком для самої Верховної Ради.

У передчутті святкової декади явно вичерпується і скандальний потенціал української політики. Розвалилася штучно розкручена справа «плівок Онищенка», зате почала розвиватися справа голови ЦВК Охендовського. Захлинаються на старті два розрекламовані політичні проекти так званих рухів. У випадку партії Саакашвілі цьому сприяла низька політична культура самого лідера. А у випадку з Надією Савченко ми отримали підтвердження старої істини: жодна ініціатива, за якою стоїть Росія, не може бути успішною в Україні. Тож у 2017 рік входимо з тим самим спектром політичних сил — «нові обличчя» в Україні, на жаль, поки що не витримують випробування популярністю.

А загалом тиждень Україна прожила в звичному ритмі, й нема підстав очікувати негативних тенденцій найближчим часом. А далі — тривалі свята, які можуть загасити навіть найбурхливіші політичні пожежі.

Тарас ЧОРНОВІЛ,
політолог
і незалежний експерт.

ПЛАНЕТА

ЄС допоможе підготуватися до безвізу

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Реалізація відбудеться за рахунок грантової допомоги ЄС, **повідомляє «Європейська правда»**. Загальний бюджет програм становить 402 млн. євро, з яких внесок ЄС — 366 млн. євро, співфінансування країни-партнера — 10% від внеску ЄС.

Угоди між Україною та ЄС щодо транскордонної співпраці дозволять поліпшити пункти перетину кордону в період дії безвізового режиму. Про це заявила ЗМІ віце-прем'єр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції Іванна Климпуш-Цинцадзе після завершення засідання Ради асоціації, повідомляє «Європейська правда». За її словами, угоди з транскордонної співпраці дозволять профінансувати спорудження нових та оновлення існуючих пунктів перетину кордону. «Ці угоди повинні допомогти налагодити роботу на пунктах перетину між Україною та ЄС. Це конкретна робота, щоби ці пункти перетину працювали краще й інфраструктурно, і з точку зору під'їздів до них, і з точки зору адміністрування (процесу перетину кордону)», — пояснила вона. За словами віце-прем'єра, така модернізація необхідна з огляду на очікуваний запуск безвізового режиму. «Це ще один крок, щоби, коли нарешті запрацює безвізовий режим, люди комфортніше себе почували на пунктах перетину», — додала вона.

Судять подругу президента

У Південній Кореї розпочався суд над Чхве Сун Сіль. Корупційний скандал навколо подруги президента країни Пак Кин Хе призвів до її імпічменту. **Телеканал YTN назвав** цей судовий процес «історичним». Перше засідання транслюється в прямому ефірі телебачення.

Звинувачення проти Чхве Сун Сіль і двох колишніх президентських секретарів були висунуті минулого місяця. Її звинувачують у зловживанні близькими зв'язками з Пак Кин Хе для втручання в державні справи з метою власного збагачення. Вона нібито використовувала свої зв'язки для викачування мільйонів доларів із великих компаній.

Після кількох тижнів масових демонстрацій з вимогою відставки президента парламент Республіки Корея 9 грудня оголосив імпічмент. Нині долю Пак Кин Хе вирішуватиме Конституційний суд.

Осквернили православний храм. Біженці чи провокатори?

На превеликий жаль, присутність нелегальних мігрантів дедалі більше дратує греків. У неділю на острові Лесбос біженці без жодних на то причин почали камінням бити вітрини магазинів та грабувати їх, забираючи гроші й товари. Від відплати вандалів урятувала поліція, яка перекрила всі підходи до центру тимчасового утримання біженців. Але мешканці Лесбосу через пресу заявили, що не терпітимуть «вандалізму й невдячності» з боку мігрантів і вимагатимуть закриття таборів, де вони живуть, або перенесення їх на материкову частину країни.

Рівень громадського обурення пішов на спад, коли поліція повідомила, що заарештувала п'ятьох громадян Алжиру, які брали участь у погромах і пограбуванні. Їхню справу буде передано до суду.

Напруга виникла й на острові Крит, де невідомі мігранти спробували підпалити місцеву церкву. В ній згоріло кілька православних ікон, а на стінах храму з'явилися зухвалі написи арабською мовою «Аллах великий». Для глибоко віруючих греків осквернення храму і їхніх релігійних почуттів — найтяжчий злочин. Громадськість Криту вимагає, щоб поліція якнайшвидше розшукала вандалів і віддала їх під суд. ЗМІ Греції нагадують, що це перший випадок знищення церковних реліквій і наруги над почуттями вірників.

Поліція приступилася до розшуку винних у підпалі церкви, однак і не виключає провокації з боку націоналістичних угруповань, які прагнуть негативно налаштувати греків проти мігрантів. Але в кожному разі перед різдвяними святами охорону таборів біженців і всіх православних храмів буде значно посилено.

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.

ОФІЦІЙНО

Постанова Верховної Ради України Про Звернення Верховної Ради України до держав – партнерів України щодо визнання Голодомору 1932–1933 років в Україні злочином геноциду Українського народу

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Затвердити Звернення Верховної Ради України до держав - партнерів України щодо визнання Голодомору 1932-1933 років в Україні злочином геноциду Українського народу (додається).
2. Доручити Голові Верховної Ради України невідкладно направити текст Звернення до парламентів держав - партнерів України.
3. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України А. ПАРУБІЙ.

м. Київ, 7 грудня 2016 року.
№ 1777-VIII.

ЗВЕРНЕННЯ Верховної Ради України до держав – партнерів України щодо визнання Голодомору 1932–1933 років в Україні злочином геноциду Українського народу

Україна у 1932-1933 роках пережила страшну трагедію - Голодомор, який забрав мільйони людських життів. Злочинний комуністичний тоталітарний режим шляхом насильницького вилучення продовольства, блокади сіл та цілих районів, заборони виїзду за межі охопленої голодом України, згортання сільської торгівлі, репресій щодо незгодних зумисне створив для українців такі життєві умови, що були розраховані на їх фізичне знищення. Така політика режиму - злочин проти людяності відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього.

Верховна Рада України Законом України «Про Голодомор 1932-1933 років в Україні», ухваленим 28 листопада 2006 року, визнала Голодомор геноцидом проти Українського народу, а Законом України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки», ухваленим 9 квітня 2015 року, засудила комуністичний тоталітарний режим як злочинний.

У 1932-1933 роках тоталітарний режим ховав свій злочин за стіною пропаганди і брехні. Впродовж усіх наступних десятиліть режим намагався не тільки приховати правду про Голодомор в Україні, а й назавжди знищити пам'ять про нього. Небезпечним було не тільки писати про це в пресі, у листах до партійних «вождів» або до родичів за кордон, а навіть згадувати у приватних щоденниках. Будь-який необережний запис міг зруйнувати життя, вилитися в десятиліття таборів ГУЛАГу. Однак, попри всі небезпеки, у найважчі часи знаходилися люди, які, усвідомлюючи відповідальність перед наступними поколіннями, не могли мовчати.

Керівництво СРСР блокувало будь-яку інформацію про реальну ситуацію в Україні, свідомо дезорієнтувало світову громадськість. Однак деякі іноземці, які побували в оточеній «залізною завісою» та охопленій голодом Україні, своїми публікаціями доносили світові правду про злочин убивства мільйонів. Ми їх сьогодні називаємо Людьми правди. Це журналісти, громадські діячі, митці, політики демократичного світу. Одні публікували статті у вільній пресі, інші описували побачене і пережите у щоденниках чи просто фотографували той жах, що відбувався навколо. Вони вірили - зафіксована ними правда важлива для протистояння злу, що вбиває мільйони людей. Завдяки їхнім зусиллям вдалося зберегти інформацію про один із найстрашніших злочинів в історії людства - Голодомор. Через багато років ця інформація стала однією з причин краху комуністичного режиму, на руїнах якого постала незалежна Україна.

Сьогодні Україна знову стала жертвою сталінських послідовників із Кремля. Україна протистоїть не лише агресії зі сходу, але й масштабній інформаційній навалі, опертій на брехню. Агресор знову вибудовує стіну пропаганди, щоб приховати свої злочини. І сьогодні, як і вісім десятків років тому, Україна потребує слова правди, щоб світ знав.

«Щоб світ знав» - ці слова були актуальними для тих, хто говорив і писав 1933-го, і такими вони залишаються досі. Нам надзвичайно важливо, аби за межами України знали, що саме відбувається у нас.

Верховна Рада України, вшановуючи пам'ять убитих голодом, висловлює глибоку подяку усім тим, хто проривав вибудовану комуністичним тоталітарним режимом «залізну завісу» пропаганди і брехні, усім тим, хто зберігав пам'ять про трагедію, яку пережив Український народ, усім тим, хто відновлював правду про Голодомор.

Верховна Рада України також висловлює подяку іноземним державам, які сьогодні підтримують нашу державу у протистоянні з агресором, всім, хто доносить правду про події в Україні до світової громадськості.

Верховна Рада України звертається до держав - партнерів України визнати Голодомор 1932-1933 років в Україні злочином геноциду Українського народу.

Наша спільна пам'ять про злочини минулого є запорукою їх неповторення у майбутньому!

У Хмельницькій області представили новий фірмовий знак краю. Графічний знак нагадує узор, яким прикрашали вишиванки саме у цій місцевості. Легкі та цікаві кольори доповнюють його, розповідаючи про багатогранність та різнобарвність області. Графіка доповнена текстом: на перехресті стихій та історії, що теж має символічний зміст, *інформує наш власкор Ірина Козак*

У Житомирському військовому інституті імені Сергія Корольова вперше серед вищих військових навчальних закладів України відкрито гуртожиток поліпшеного типу для курсантів–дівчат. У всіх приміщеннях зроблено капітальний ремонт, кімнати оснащені сучасними технічними засобами, *повідомляє наш власкор Оксана Лук'яненко*

«Приїздіть до листонош з велосипедом — не помилитеся з подарунком...»

На Вінниччині обласна дирекція «Укрпошти» налагодила ефективну співпрацю з органами влади на місцях та депутатами різних рівнів, щоб спільними зусиллями поліпшити матеріальну базу місцевих відділень зв'язку.

Так, напередодні Новорічних свят до невпізнаного змінило свій вигляд поштове відділення зв'язку у селі Михайлівка Ямпільського району, де завершено капітальний ремонт будівлі. Кошти надала сільрада, а працівники пошти разом із будівельниками виконували внутрішнє оздоблення приміщення. Ремонтники замінили покрівлю, підлогу, встановили сучасну систему опалення, оновили фасад, вхідні двері, територію огородили парканом. Тепер поштарі чекають на нові меблі.

— Пошта — це місце, куди часто приходять люди, — каже сільський голова Михайлівки Микола Мельник, який ініціював капремонт і скликав на суботники земляків. — Пошта у нас не нова, але ж і стару будівлю можна відремонтувати, що ми й зробили. Зв'язківцям стало краще працювати, а людям приємно поріг переступити.

— Це не перший і, переконана, не останній приклад нашої співпраці з органами влади на місцях, — розповіла «Голосу України» директор Вінницької обласної дирекції «Укрпошти» Наталія Костюк. — Для розв'язання проблеми важливо об'єднати зусилля. З цього починається співпраця з керівниками місцевих громад. Більшість з них іде назустріч, як Микола Мельник у Михайлівці. Влада допомагає коштами, а наші працівники стають до роботи разом з будівельниками.

За словами Наталії Костюк, допомогу надають і депутати різних рівнів. Наприклад, народний депутат Микола Кучер частково фінансував ремонт відділення зв'язку у селі Глибочок Тростянецького району. Оновлювали будівлю у складчину — свою частку внесли сільська і районна ради. Відремонтовано відділення зв'язку у селі Губник Гайсинського району. Левова частка фінансування цих робіт припадає на районний бюджет, трохи грошей дали окремі місцеві депутати.

У Ладижині міський голова Валерій Коломейцев сприяв відкриттю нового відділення. У ньому уже майже рік місцяни користуються послугами поштовиків. Народний депутат України Геннадій Ткачук добився відкриття поштового відділення у будівлі обласної влади у Вінниці. Розташували острівець зв'язку у вестибюлі 14-поверхового будинку, де розміщено низку управлінь ОДА та інших структур, зокрема управління юстиції, Державної виконавчої служби та Господарський суд у Вінницькій області.

— Підтримують нас і у придбанні велосипедів для листонош, — продовжує Наталія Костюк. — Найбільш показовим прикладом є діяльність калинівської районної влади. Протягом двох років тут придбали для поштарів півсотні велосипедів. Тридцять двоколісників отримали листоноші у Липовецькому районі. Кошти на їх придбання надала міськрада Липовця, а вручав їх очільник міста Микола Грушко.

Якщо хтось запитує пані Наталію, який подарунок потрібен поштовикам, без роздумів відповідає: «Якщо приїдете до листонош на велосипеді, ніколи не помилитеся».

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Міський голова Ладижина Валерій Коломейцев узяв участь у відкритті нового відділення зв'язку в місті енергетиків.

Фото надано Вінницькою обласною дирекцією «Укрпошти».

ФОТОФАКТ

Напередодні Різдвяних свят пластуни передали Президентові України Петру Порошенку Віфлеємський Вогонь Миру, який беруть на місці народження Ісуса Христа. Цей символ миру і благополуччя долає безліч кордонів, перш ніж потрапить до тих, хто чекає на краще майбутнє.

Фото Михайла ПАЛІНЧАКА (прес-служба Президента України).

Врятували лебедів із крижаного полону

Бійцям служби «101» довелося рятувати двох лебедів. Про це попросив житель міста Радомишль Житомирської області. Виявилося, що птахи примерзли до криги на річці Мика. До того ж в одного з них було зламане крило. Впоратися із завданням було непросто: крига тонка, а птахи були за 15 метрів від берега. Чоловік, який помітив лебедів, пообіцяв доглядати за ними до весни, а потім випустити на волю.

Схожа історія сталася і в райцентрі Любар, де місцеві жителі взяли під свою опіку лебедя, який залишився тут зимувати на річці Случ.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.
Житомирська область.

Фото прес-служби УДСНС у Житомирській області.

Голови РДА стали помічниками Святого Миколая

Голови Дубенської, Гощанської, Корецької та Костопільської районних адміністрацій Рівненщини разом із волонтерами і військовими влаштували свято для дітей «сірої зони» Луганщини. Вони до Дня Святого Миколая привезли з собою майже 30 тонн гуманітарного вантажу, зібраного жителями області в рамках акції «Не будь байдужим!», що її започатковував голова Рівненської ОДА Олексій Муляренко.

«Ми спеціально обрали День Святого Миколая, щоб привітати дітей Луганщини. Адже багато з них ще не до кінця розуміють це свято, не знають про його традиції та походження. Тому під час збору вантажу особливу увагу приділяли саме дитячим подарункам та гостинцям. Я не втомлююся повторювати, що нам сьогодні важливо змінити мислення дітей зі східних областей. Продемонструвати їм, що тут, на заході, живуть такі ж їхні однолітки, з такими ж проблемами і турботами. Тому, реалізуючи угоду про співпрацю між нашими областями, ми насамперед орієнтуємося на цей напрям — на налагодження добрих, дружніх стосунків між нашими дітьми. Бо лише вони зможуть по-справжньому об'єднати Україну», — наголосив Олексій Муляренко.

Тож у графіку перебування рівненської делегації на Луганщині заплановані зустрічі в школах та інтернатах Станиці Луганської, Щастя, Попасної та інших прифронтових населених пунктах області. Не залишились без гостинців і українські військові, які несуть службу у зоні АТО.

Тетяна ПАНАСЮК,
працівниця прес-служби Рівненської ОДА.

Фото надане автором.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

На вулиці — реконструкція

На Одещині, у районному центрі Рені, розпочався монтаж нового вуличного освітлення.

— Цей проект реалізується за рахунок коштів обласного бюджету, з якого нам виділено 1 млн. 390 тис. гривень, — зазначив міський голова Рені Ігор Плехов. Усі роботи виконуються силами міського комунального підприємства «Водоканал».

— Проводиться повна реконструкція освітлення в центрі міста. Увесь обсяг робіт ми виконаємо до кінця року, — уточнив директор КП Ігор Будько. При монтажі нового вуличного освітлення використовуються економлампочки.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Знову хури зі сміттям

У селі Недашки Малинського району Житомирської області зупинили три хури з львівським сміттям. Про це на своїй сторінці у Фейсбуку повідомив голова Малинської РДА Юрій Рудченко. За його версією, водії зупинилися випити кави. Їх побачили місцеві жителі і звернули увагу на львівські номери, повідомили про це. «Ми розвернули ці хури, вони стоять біля райвідділу поліції до з'ясування обставин», написав очільник району, зазначивши, що водії стверджують, ніби їм була рознарядка везти сміття саме в Малинський район.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.
Житомирська область.

ЦИФРА

478 тис. тонн буряків

надійшло цього року на переробку на два цукрозаводи Житомирської області, повідомили в управлінні агропромислового розвитку ОДА.

Вл. інф.

Бійцям передали овочі та солодощі

У Городоцькому районі на Хмельниччині підготували черговий гуманітарний вантаж для бійців, які перебувають на сході. Волонтери доправили до місця призначення картоплю, капусту, цибулю, яблука, консерви, солодощі, ліки, теплий одяг тощо. А до святкового столу передали консервовану квасолю з м'ясом, виготовлену у районі за оригінальною технологією на Сатанівському консервному заводі.

До збору святкових дарунків долучились, працівники управління соціального захисту, податкової інспекції, колективи гімназії, дитячого садка «Берізка».

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Попівка як взірець

Центр соціального обслуговування та надання послуг населенню, розташований у Попівці Конотопського району на Сумщині, відзначив своє 10-річчя. Нинішнього року сотням людей тут надали допомогу у пранні одягу, ремонті житла, оздоровленні, гігієнічних процедурах та в задоволенні інших потреб.

Сільський соціальний центр у Попівці був першим у державі, а згодом його досвід поширили по області та в Україні. У Конотопському районі аналогічні центри соціального обслуговування нині працюють у Соснівці, Дептівці, Великому Самборі, Кошарах та інших селах.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

Автопарк спецтехніки Дніпра поповнили дев'ять нових снігоприбиральних машин (УНН)

Сєвєродонецькому «Азоту» загрожує скорочення

На Сєвєродонецькому об'єднанні «Азот» 1700 співробітників одержали попередження про скорочення, яке готується до кінця року. Офіційні листи про це керівники компанії «Ostchem» скерували також на ім'я Прем'єр-міністра України, міністра економічного розвитку і торгівлі, голів Федерації профспілок України та Федерації роботодавців України. «Ми просимо Міжвідомчу комісію з міжнародної торгівлі та Міністерство економічного розвитку і торгівлі встановити розмір мит на такому рівні, який дає змогу компенсувати збитки, які завдаються українській хімічній галузі від демпінгового імпорту добрив з РФ», — ідеться в заяві.

Українські підприємства щомісяця втрачають внутрішній ринок, поступаючись імпортерам з Росії, а тепер уже й Білорусі. Якщо за підсумками 2015 року імпортні добрива становили 31 відсоток у загальній структурі споживання, то 2016 року цей показник перевищив 45 відсотків. Прогноз на 2017 рік ще песимістичніший: частка російського імпорту перевищить 51 відсоток. «У разі неефективного захисту з боку уряду українські підприємства почнуть зупинятися. Нині чотири із шести українських хімічних заводів уже стоять», — ідеться у тексті заяви.

Ситуація на сєвєродонецькому «Азоті» серйозна. Через відсутність стабільного енергопостачання його потужності простоюють тривалий час. У вересні підприємство частково відновило роботу. Разом із цехом виробництва аміачної, калієвої та натрієвої селітри почав роботу й цех виробництва азотної кислоти, який входить з ним до одного технологічного ланцюжка.

Майбутнім скороченням на «Азоті» серйозно занепокоєне керівництво Луганщини. Це підприємство є містоутворюючим для Сєвєродонецька, і звільнення такої кількості працездатних людей змінить структуру зайнятості області загалом. Облдержадміністрація вважає за необхідне також звернутися до Прем'єр-міністра України щодо встановлення фіксованої ціни на природний газ для «Азоту». Це своєю чергою дасть змогу забезпечити конкурентоспроможну вартість продукції та її реалізацію на внутрішньому ринку України.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

Кабінет англійської — майже за мільйон

У школі № 5 міста Горішні Плавні, що на Полтавщині, урочисто відкрили інноваційний кабінет англійської мови **(на знімку)**. На його облаштування з міського бюджету виділили півмільйона гривень, ще 320 тисяч додав благодійний фонд розташованого тут Полтавського гірничозбагачувального комбінату.

На урочистостях з нагоди відкриття кабінету керівники міста й комбінату наголошували, що нині знання іноземної треба постійно вдосконалювати не лише для туристичних мандрівок. Адже згадане містоутворююче підприємство Горішніх Плавнів, яким був і залишається ПГЗК, відправляє на експорт фактично всю свою продукцію. А отже, запрошуватиме на роботу молодих фахівців, які не потребуватимуть перекладачів.

Фото з сайту Горішньоплавнівської міської ради.

Формують «Жіночий батальйон»

В оздоровчому таборі «Маяк», що під Полтавою, два дні тривав військово-патріотичний вишкіл представниць «Жіночого батальйону», організованого профільним управлінням ОДА за підтримки волонтерів військово-спортивного центру «Воїн» і професійних армійців. Захід, що відбувається двічі на рік, був уже п'ятим.

Як і раніше, до лав «жінбату» могли потрапити дівчата й жінки, котрі досягли вісімнадцятилітнього віку й готові до певних фізичних навантажень за станом здоров'я. За традицією найвищу активність у прагненні випробувати себе виявили студентки. Понад півсотні учасниць вишколу вивчали стрілецьку зброю, опановували навички рукопашного бою, прийоми самозахисту та інші премудрощі військової справи.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтавська область.

Уперше вручено премію імені Івана Марчука

У Тернопільському академічному обласному театрі актора і ляльки під час святкового дійства «Миколай дарує радість» уперше вручено талановитим дітям премію імені Івана Марчука у галузі образотворчого мистецтва.

У номінації «Малярство» її присуджено учневі Тернопільської художньої школи Петру Шачку, в номінації «Графіка» — учениці Підволочиської художньої школи Вікторії Яловій. Обласну премію імені Івана Марчука для обдарованих дітей було започатковано у травні 2016-го, який оголошено на Тернопільщині Роком Івана Марчука. Дипломи та премії переможцям вручив голова облради Віктор Овчарук. Він також відзначив переможців конкурсу малюнку «Не залиши свого захисника наодинці в Новорічно-різдвяні свята».

Галина МИКОЛИН.
Тернопільська область.

ФОТОФАКТ

Перед початком сесії Черкаської обласної ради представники громад Чигиринського та Канівського районів звернулися до депутатів з вимогою не допустити будівництва птахофабрики поблизу Чигирина та гідроакумулюючої станції під Каневом. Активісти переконані, що реалізація цих проектів призведе до екологічної катастрофи та знищення історико-туристичних центрів краю.

Фото Ліни ЛЕБЕДЕНКО-ТИТАРЕНКО.

СТОЛИЧНИЙ ТРАНСПОРТ

Далекомагістральні маршрути — через півміста

Влада Києва вирішила продовжити на 5—10 кілометрів маршрути тролейбусів № 1, № 11, № 50 і № 50-к. За рекомендацією фахівців Світового банку за допомогою таких новацій мають намір сполучити пасажирськими лініями віддалені одне від одного райони міста, щоб городяни могли без пересадок, тобто заплативши за один квиток три гривні, проїхати, наприклад, від віддалених окраїн Троєщини до станції метро «Либідська», куди їх довезе тролейбус № 50. Раніше він курсував до Дарницького універмагу. За словами генерального директора комунального підприємства «Київпастранс» Дмитра Левченка, ухвалити таке рішення спонукав успіх експерименту з тролейбусним маршрутом від Троєщини до Кадетського гаю протяжністю 22 кілометри, який триває вже місяць і швидко здобуває популярність, а прогнозований пасажиропотік у 41 тисячу осіб на добу на практиці виявився більшим. Цілком очікувано, що й нові маршрути зацікавлять пасажирів, яким гарантують швидке пересування окремими смугами для комунального транспорту.

Отже, тепер тролейбус № 50 поїде із Троєщини бульваром Перова через міст Патона і бульвар Дружби народів до Либідської площі, а тролейбус № 50-к, який раніше довозив пасажирів з Деснянського району до станції метро «Дарниця», тепер висаджуватиме їх на кінцевій зупинці на Дарницькій площі, проїжджаючи бульваром Перова, проспектами Визволителів, Юрія Гагаріна і Миру, вулицею Будівельників.

Тролейбус № 1, який курсував від вулиці Маршальської до станції метро «Либідська», тепер повезе від Маршальської Великою Васильківською, Шота Руставелі, Саксаганського до кінцевої зупинки на вулиці Жилянській.

Тролейбус № 11 (Музей народної архітектури архітектури й побуту» — станція метро «Виставковий центр») з 20 грудня курсуватиме від вулиці Маршальської, що на Багриновій горі, через проспект Науки, Голосіївський, вулицю Академіка Заболотного до музею в Пирогові. Цього дня закривається тролейбусний маршрут № 46 «Вулиця Маршальська — Голосіївський парк».

Катерина НОВОСВІТНЯ.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...учні «пішли» на вимушені канікули

У День Святого Миколая в учнів п'ятнадцяти шкіл Вінниці і технічного коледжу розпочалися вимушені канікули через захворювання на грип і ГРВІ. Як повідомили у департаменті інформаційної політики Вінницької міськради, наступного тижня відбудеться ще одне засідання комісії з питань техногенно-екологічної безпеки і надзвичайних ситуацій, яка проаналізує ситуацію та ухвалить рішення щодо продовження чи припинення навчання в решті шкіл обласного центру.

— Карантин оголошено після того, як за тиждень в обласному центрі захворіло майже 4,5 тисячі осіб, серед яких 72,3 відсотка — діти, — каже керівник відділу держнагляду за дотриманням санітарного законодавства управління Держпродспоживслужби у Вінниці Ірина Односталко.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

...виявили два вогнища пташиного грипу

Друге за ліком вогнище пташиного грипу виявили у селі Новодмитрівка Генічеського району на Херсонщині. У господарстві місцевого жителя почався масовий падіж курей та свійських качок — зі ста птахів половина загинули, решта «пішли під ніж». Аналізи підтвердили, що крилаті заражені збудником пташиного грипу.

Перший заступник голови Генічеської райдержадміністрації Олексій Сищенко повідомив «Голосу України», що районна протиепізоотична комісія вирішила запровадити у Новодмитрівці тритижневий карантин. На в'їздах до села встановили шлагбауми та облаштовують дезінфекційні бар'єри. «Власник птахів сам спровокував спалах інфекції — вполював кількох перелітних качок, а тельбухи з них згодував курям. Дикі качки виявилися інфікованими», — зазначив Олексій Сищенко.

З тих-таки причин кілька тижнів тому спалах пташиного грипу зафіксовано й у селі Новоолександрівка Каланчацького району.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

...газета припинила своє існування

Повідомлення про це з'явилося на сайті запорізької газети «Субота плюс» у п'ятницю пообіді. А потім і веб-портал припинив оновлення інформації.

Офіційних коментарів власників — а видання належить журналістській сім'ї Василенків — не надійшло, їхні телефони мовчать. За неофіційною інформацією, проблема в боргах перед типографією. Чи замінить «Суботу плюс» якийсь інший проект, поки що невідомо.

Зауважимо, що видання спеціалізувалося на резонансних журналістських розслідуваннях.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

...правоохоронці викрили злочинну схему

Прокуратура Харківської області спільно з поліцією викрили злочинну схему безакцизного ввезення через митницю з Росії до України скрапленого газу. За попередніми підрахунками, державі завдано збитків на суму понад 40 млн. грн., повідомили у прес-службі прокуратури Харківської області.

«Газ завозили начебто для соціально-побутових потреб населення. Це давало можливість не сплачувати акцизний податок. Однак газом торгували в роздрібній мережі автозаправних станцій», — ідеться у повідомленні.

Свою лояльність митники оцінили в 1 долар США за тонну імпортованого газу. Гроші перераховували на банківські картки. За цією схемою на митну територію України з РФ імпортовано газу на понад 600 млн. грн.

Галина КУПРІЄНКО.
Харків.

У Києві майже 200 правоохоронців забезпечували правопорядок під час відкриття головної ялинки (УНН)

Станіслав *НІКОЛАЄНКО:* «У світі йде битва за таланти»

Станіслав Ніколаєнко пройшов величезну життєву школу. Почав викладачем технікуму, був директором. Обирався головою парламентського Комітету з освіти і науки, в трьох урядах — міністром освіти. Нині він ректор Національного університету біоресурсів і природокористування України, який, до речі, закінчив у 1978 році за спеціальністю інженер-механік. Якщо згадати про його діяльність, то можна сказати про десятки законів на користь освіти і науки. Його часто звуть автором соціальної революції в освіті, адже це при ньому заробітна плата освітян зросла втричі, а держзамовлення на навчання у вишах було найвищим за роки незалежності. Програми «Наука в університеті», «Інформаційні технології в освіті», «Шкільний автобус» — все це його рук справа. І нині на посаді ректора НУБіП він не сидить без діла. Університет, попри все, розвивається, студенти і викладачі на практиці відчули вітер змін. Тому буде цікавим його нинішній погляд на стан речей в освіті України.

— Станіславе Миколайовичу, розпочнемо з найпростішого — яка в нас освіта, де ми перебуваємо в світовому табелі рангів?

— Дуже «просте» запитання. Але спробую коротко відповісти. Колись легендарного Миколу Амосова запитали те саме, але про вітчизняну медицину. І талановитий хірург відповів так: знаєте, що в світі є показник — скільки коштів витрачається з ВВП, така й медицина. Аналогічно скажу і я — скільки витрачаємо на школу, дитсадок, виші — така й якість освіти. І хоч у нас колись декларувалось у Законі «Про освіту» щорічних витрат до 10% від національного доходу, десь 8—9% від ВВП, то цього показника ми ніколи не досягали. Найбільший був у 2007—2008 роках, приблизно 7—7,5% від ВВП. Тоді ми, попри все, добре підняли якість української освіти. Нині цей показник ніби й немаленький — до 6% — але якщо згадати, що розмір ВВП упав майже вдвічі порівняно з 1990 роком, то тоді і відчуємо весь трагізм ситуації. Для порівняння скажу про сусідів — у Польщі показник ВВП зріс за ці ж роки у чотири рази, а в Білорусі майже вдвічі.

У нас залишилися острівки гарної освіти, є ще добрі вчителі, школи, окремі виші, кафедри. Але загальна оцінка буде не дуже висока. За останнім індексом людського розвитку ми займаємо 83 місце в світі, а по середній школі — 22, вищій школі — 13 місце. Не випадково 10% батьків, 15,3% вчителів, 88% директорів шкіл вважають, що школа готує дітей до майбутнього життя. Батьки невдоволені якістю освіти. Про це свідчать результати соціологічних досліджень Фонду «Демократичних ініціатив ім. І. Кучеріва» в 2015 році.

Знаю, що міжнародні порівняльні оцінювання по проекту PISA говорять про досить нормальні знання з теорії в школярів і не зовсім добрі з практик, вміння застосовувати знання, мати добрі компетенції. Чому? Погляньте на матеріально-технічну базу шкіл, професійних ліцеїв, коледжів, вишів — і відповідь стане ясна. І не тільки це. Невмотивовані учні, незацікавлені вчителі та й відсутнє головне — бізнес, економіка не завжди вимагають якісних знань. Погляньте на сучасну еліту — рідко хто пробився до гори завдяки освіті і розуму. Часто-густо навпаки. Звідси і відповідне ставлення у верхах до освіти і науки. Як реакція на ці негаразди, нині в Міністерстві освіти і науки України з'явилась добра ініціатива розвитку української школи під назвою «Нова школа», яка має на меті докорінно перебудувати весь навчальний процес, змінити ставлення суспільства до середньої школи. Хоч це і непростий процес. Але іншого немає.

У світі наука стає продуктивною силою. Не випадково на початку цього року Карл Шваб у Давосі проголосив нову еру, еру четвертої промислової революції. Основними її рушіями стануть не матеріальні і природні ресурси, а боротьба за таланти, інноваційні ідеї і рішення.

— А ініціатива створення кількох сотень опорних шкіл замість багатьох сільських шкіл у руслі задекларованих реформ, чи це щось інше?

— Знаєте, в народі кажуть — у кожного своя правда. Якщо абстрагуватися, то теоретично ідея закриття малокомплектних шкіл, їх укрупнення з метою створення гарних, з доброю базою і вчителями є ніби і хорошою. Але часто-густо владцями на місцях ставляться значно банальніші цілі — зекономити, скоротити витрати тощо. Ось тому часто виходить, як у тій приказці: теоретично кінь, а практично — не везе.

Від того, як місцева влада ставиться до дітей, багато чого залежить. Які дороги, автобуси, водії, чи є харчування, чи зміцнили базу шкіл, чи зацікавили вчителів і багато іншого. Найкраще, на мою думку, і я завжди відстоював цей принцип, мати в кожному селі хоча б початкову школу, бажано і дев'ятирічну, а тоді старших дітей можна спрямовувати до опорних шкіл, де буде профільне навчання. Краще дітей не возити, не травмувати їх, а створювати пришкільні готелі, де діти могли б жити в теплі, навчатися, харчуватися. Це серйозний підхід, бо всі ці перевезення шкодять здоров'ю дітей, зривають навчальний процес і т. і. А взагалі я скажу так. У нас дещо аморальне суспільство. Бо коли ми називаємо «проїданням» витрати бюджету на освіту і науку, то я не розумію цього. Ми ж вдома останню копійку витрачаємо на дитину, а чому в державній політиці інші пріоритети? Дуже боюсь, щоб ця реформа не сприяла знелюдненню наших сіл, перетворенню українського села на «територію» з метою здешевлення землі. Не дай Бог.

— Даруйте, ми трішки відхилилися від головного. То чому ж українська наука і освіта не стали головними рушіями прогресу, не сприяють потужному інноваційному розвитку держави.

— Згоден, що ці стратегічні речі розвою держави не стали у нас головними. Без виховання і освіти ми б давно здичавіли, і ситуація на сході України нас від цього застерігає. Бо бачимо, що чим нижчий рівень освіченості людей, тим легше ними маніпулювати. Але по суті. В світі давно вироблені чіткі критерії. Якщо в країні на науку витрачається до 0,3% від ВВП, то вона зберігає якісь культурні, світоглядні ознаки. Десь близько 0,9% від ВВП — тоді наука впливає на освітній, світоглядний процес в країні, дещо допомагає економіці. І лише після 1,1% від ВВП бачимо реальний вплив на розвиток продуктивних сил. Наука стає інноваційним рушієм прогресу. Знаєте, я собі найбільше карав, коли був міністром, за те, що вдалося в 2007 році добитися фінансування на науку в межах 1,18% від ВВП. До речі, щоб ми не говорили про президента В. Ющенка, але за нього, особливо в перші роки, було зростання економіки і благополуччя людей. У 2005—2007 роках зарплата вчителя зросла майже втричі, ми ввели доплати науково-педагогічним працівникам, ученим за наукові ступені, звання, стаж роботи, виплату преміальних, лікувальних. А згадайте повернення боргів по ст.57 Закону «Про освіту». Ми повернули освітянам і науковцям майже 1 мільярд доларів боргів! Нині на всю вищу школу і науку стільки витрачається в рік. Та про це вже всі забули, а це приклад гідний наслідування.

Повернімось до основного. Нині на науку спрямовується менше 0,3% від ВВП. Звідси і її критичний стан. Але і це не головне! Головна проблема в суті нашої багаторічної державної політики в незалежній Україні. Згадую, як колись була жорстка відверта розмова на Раді національної безпеки і оборони років десять тому. Від мене, як міністра, шановного президента Національної академії наук Бориса Патона присутні добивалися саме шляхів підвищення інноваційної ролі науки, її продуктивної ролі. Довгим був спір. Але я тоді чесно сказав членам РНБО, що доти, доки олігархи, крупний бізнес зможуть монопольно збагачуватися на державних ресурсах, коли можна швидко розбагатіти на газу, електроенергії, нафті, корисних копалинах, визискуванні землі, ухиленні від податків, то кого тоді цікавить тернистий, довгий шлях інноваційного розвитку, створення наукових парків, стартапів, підтримка дослідницьких університетів і т. і. Адже це колосальні затрати, ефект від яких може настати нешвидко. Згадую дискусію з лауреатом Нобелівської премії Жоресом Алфьоровим і академіком Борисом Патоном. На моє критичне зауваження Алфьорову про газові суперечки з Росією, той в серцях сказав, що хай би горіли той газ і нафта. Без них його країна була однією з найбагатших. Бо тільки в нього є розробки, зокрема сонячні батареї з коефіцієнтом корисної дії до 35%, застосування яких розв'язало б проблему енергозабезпечення. Проте російському бізнесу до цього немає справи, всі тупо розвивають вуглецеву економіку, борються за швидкі, шалені гроші.

Тому відповідь на Ваше запитання міститься насамперед в світоглядній, політичній площині. Звідти втрати престижу вищої освіти, науковця. Переплавити знання нашим молодим людям на своє благополуччя дуже важко. Ось чому багато хто з молодих науковців змушені прямувати на Захід. Бо риба шукає там, де глибше. Там діє закон, конкуренція і бізнес змушені виробляти механізми інноваційного розвитку. Не випадково США в рік спрямовують із усіх джерел на науку до 4,5% від ВВП, а Євросоюз у Лісабонській стратегії хоче дійти до 3%, а ми вдвічі нижче. Ось так.

— Станіславе Миколайовичу, напевне, ми трішки зачепили тем торкнулися. Давайте про більш життєві питання. Ви мали стосунок до запровадження ЗНО, чи виправдало воно себе?

— Переконаний, альтернативи ЗНО не було. В 2005 році я організував соціологічні дослідження серед абітурієнтів Києва, Одеси, Львова, Донецька. Рівень корупції у Львові і Одесі був десь близько 27% при вступі, в решті — 10—15%. Хіба могло так далі бути? Багато людей сприймають ЗНО як справедливий акт. Проте не можу не сказати, що ми зупинилися в розвитку методик зовнішнього оцінювання. Економлячи, організатори відмовляються від відкритих завдань, де школяр мусить не вгадувати, а вирішувати комплексну задачу з математики чи фізики, написати невеликий твір.

Настав час провести комплексні науково-психологічні дослідження того, чи добре мотивує ЗНО випускників шкіл, чи не присутнє тут більше тупе «натаскування» на оцінку і т. і. Чи є об'єктивним зміст тестів тощо. Ось один приклад. Людина з вищою освітою, а тим паче кандидат чи доктор наук пише в резюме, що він знає іноземну мову. При цьому більшість не можуть вільно говорити. Але мають п'ятірку з іноземної. Абітурієнт після школи вільно говорить і пише українською, а має на ЗНО з рідної мови негативну оцінку. 22 тисячі школярів у цьому році не склали ЗНО з української мови і перекрили собі шлях до майбутньої освіти. Чи це об'єктивно? Слід, напевне, розібратися. Також настав час запровадити оцінку професійних якостей абітурієнта при вступі до вишів, проведення співбесід, пошук університетами «свого» студента. Хіба ж ми не бачимо, що профорієнтаційна робота впала до нуля. Абітурієнт вступає на лікаря, інженера, ветеринара і вчителя одночасно. Це суперечить всякій логіці і здоровому глузду. Нещодавні дослідження, проведені Національною академією педагогічних наук, показали, що лише 17% абітурієнтів, майбутніх вчителів є професійно придатними для важкої роботи вчителя. Це дуже тривожно. Або ще. Приходить юнак із сертифікатом із математики 197 балів, а українська та іноземні мови, географія ледь 100 балів. Він так і не вступив до нас на інформаційні технології чи економічну кібернетику. І таких прикладів чимало. До речі, в нашому університеті ми змінили методику складання іспитів. Відійшли від чисто тестових технологій, запроваджуємо поряд з ними співбесіду, діалог студента і викладача. Іспит приймають два викладачі. І це виправдано.

Отже, потрібно змінювати всю парадигму ЗНО, удосконалювати її, не молитися на неї, а творити з неї потужний механізм підвищення якості української освіти.

— І ще про одне болюче. Про минулорічну вступну кампанію. Не зовсім вона зрозуміла. Багато дітей, вступивши на держзамовлення, відмовилися йти на ці місця, пішли на контракт. Чому? Яка доля сільських дітей, що буде з вишами, які готують фахівців із так званих непопулярних професій, але які потрібні країні?

— По-перше, коли був у 2014 році ухвалений новий закон «Про вищу освіту», то ті, хто над ним працював — чекали від нього більшого. Справа в тім, що при його доопрацюванні у парламенті дуже «порихтували». Особливий внесок зробили так звані представники «громадянського» суспільства, по-іншому — грантоотримувачі. Вони люди не дурні, але часто-густо без досвіду і необхідних знань, тому вважають, що все, що створено в Україні до них, то хибне і «совєцьке». Колеги забувають, що їхні попередники також вивчали закордонний досвід, добре думали і діяли по-державному. Звідси — проблема з коледжами, колишніми технікумами. Їх в Україні більше 600, і там готуються необхідні виробництву молодші спеціалісти. Нині коледжі з вищої освіти викинули, а до професійної освіти вони не прийшли, бо закону немає. Поза правовим полем виявився великий сегмент української освіти. З'явився нікому не зрозумілий освітній рівень молодшого бакалавра. Практика, бізнес не знає, що робити з бакалаврами, а тут ще з'явилися їхні молодші брати.

Щодо вступу до вишів. Був застосований принцип «гроші ходять за студентом», набір почали формувати за єдиними списками, звівши в купу всіх дітей без розбору — чи то вони з села, чи з міста, що сильно вдарило по вищій школі. Негативно відбилося і укрупнення спеціальностей, помилки при їх затвердженні. Скажімо, була упущена спеціальність деревообробка, вона хибно віднесена до лісівництва. Або було переплутано географію з геологією. І взагалі вступ за єдиними загальноукраїнськими списками, коли, скажімо, звели до купи всіх абітурієнтів економістів — і промисловості, і енергетики, і сільського господарства, спричинило колапс. Наприклад, 18 аграрних вишів набрали на держзамовлення 91 економіста, 222 бухгалтера, 156 фінансистів. І це при тому, що тільки в 10 тисячах сільських рад, в 39 тисячах фермерських господарств їх працює більш як 40 тисяч. А потреба в рік сягає кількох тисяч!

Як повітря потрібно підтримати сільських дітей. Надати квоти на їх прийом до вишів. Взагалі треба зняти всяку бюрократію при вступі, бо наші діти всі поїдуть до Польщі чи ще кудись. Помилки в законі, умовах прийому привели до того, що серед студентів престижних вишів кількість дітей із сільської місцевості зменшилася в рази. Серед столичних грандів сільських дітей 7—10%. Кричущою, дискримінаційною нормою стало те, що якщо вступник із якихось причин не приїздив до вишу на здобуте бюджетне місце, не існувало механізму його заповнення іншими претендентами. У нас в університеті ми втратили майже 150 місць держзамовлення, а по Україні — до 8 тисяч осіб! В цьому році намітилася тривожна тенденція, коли число контрактників перевищило число бюджетників! А закон передбачає, що відсоток бюджетників мусить бути не менше 51%! Мені скажуть, що я тут не врахував курсантів військових університетів. На що я скажу, добре, але давайте порахуємо студентів у чисто приватних вишах і матимемо ще гіршу картину. Нині з приходом нового міністра ситуація почала змінюватися на краще, підготовлені певні зміни в умови прийому, які дозволяють хоч якось підтримати українську освіту, економіку і наших дітей.

Стверджую, що принцип «гроші ходять за студентом» є хибним, бо не враховує стан економіки, різну підготовку дітей в місті і селі. Ми знищимо виші, які рухають науково-технічний прогрес, а їх випускники і виробництва дають експортну виручку. Це і гірнича, вугільна промисловість, сільське господарство, природничо-математичні спеціальності тощо.

— А що буде в цьому році з стипендіями, зарплатами викладачів. Чи зможуть себе утримувати виші?

— Не в брову, а в око! Це найгостріша проблема. Раніше Закон «Про вищу освіту» обумовлював, що число тих студентів, хто отримує стипендію, коливається від 2/3 до 3/4 числа бюджетників. Нині парламент відмінив цю захисну норму. Мінфін хотів уже звести цифру взагалі до п'ятої частини! Жорстка позиція Міносвіти привела до того, що нині до 50% юнаків і дівчат отримуватимуть стипендії: 42% академічну і 8% соціальну. Це хоч якось знижує градус соціального напруження. Адже прості підрахунки свідчать, що майже 20% дітей порівняно із минулим роком не отримають стипендії. Вона хоч і невелика, але за неї можна було оплатити проживання в гуртожитку, ще й півтора десятка разів пообідати в їдальні університету. Знаєте, я б краще дещо зменшив розмір підвищення стипендій, але різкого зменшення охоплення нею студентів не робив. Не час. По нашому університету я бачу, що набагато більше половини дітей потребують допомоги. І ще. Ми вітаємо зростання мінімальної зарплати. Але нашому університету на це потрібно 80 мільйонів гривень на цей рік. Де взяти? Невідомо.

— НУБіП — аграрний виш чи ні? І яка доля аграрної освіти в Україні?

— Національний університет біоресурсів і природокористування України — це поліпрофільний університет, де число суто аграрних спеціальностей сягає 40%. Хоча скажіть — соціальний педагог чи інженер-інформатик, програміст, магістр садово-паркової справи, землевпорядник, англійський філолог — що не знайде собі місця в сільській місцевості? Знайде, і він там потрібен. Усі американські, європейські, зокрема німецькі аграрні виші трансформуються у поліпрофільні університети. У нас число спеціальностей майже таке, як і в Київському національному університеті імені Тараса Шевченка. В так званому аграрному університеті штату Айова (США), який посідає 60 місце в світі, є і аграрні спеціальності, але є і гуманітарні, бізнесові, вільного мистецтва, дизайну. І з цим університетом ми маємо впродовж 25 років тісні зв'язки, як і, до речі, зі 149 університетами всього світу. Фахівця сільського господарства в Німеччині готують 11 факультетів. Ще три університети мають лісогосподарські факультети. Ветеринарів готує вища ветеринарна школа Ганновера і чотири факультети ветеринарної медицини в інших вишах. Ще є низка сільськогосподарських кафедр та десятки науково-дослідних інститутів.

Спираючись на власний досвід, аналізуючи ситуацію в світі, передбачаю, що з роками відбудеться укрупнення вишів в регіонах. До більш сильних дослідницьких додєднаються слабші. Виграють всі. Створиться один потужний регіональний виш із інститутами: економіки, бізнесу, гуманітарним, сільськогосподарським, ветеринарним, технічним та іншими. Хоча збережеться і певна профільність. Сільському господарству України треба змінити орієнтири. Не гнатися за тоннами і центнерами, а дбати про благополуччя українців, створювати якісну продукцію, нові робочі місця, облаштовувати свою землю. Потрібен кооперативний рух, справжня підтримка фермерства. Ми таких фахівців готуємо.

— Станіславе Миколайовичу, дивіться, навколо лютує криза, ряд університетів ледь жевріють. У Вас все навпаки — університет розбудовується, зростає якість освітнього і наукового процесів. Ось прочитав у Вашій газеті вислів міністра Лілії Гриневич, яка стверджує, що НУБіП — найдинамічніший університет в Україні, він у постійному розвитку.

— Дякую за оцінку. І нам непереливки. Ціни на енергоносії за останні три роки зросли від 3 до 10 разів. Зокрема, у 4 рази електроенергія, 10 разів природний газ, у 4 рази тепло і т. і. Колектив має чітку стратегію розвитку «Голосіївська ініціатива-2020». На неї працюють усі. Ми оновили керівництво, скоротили бюрократичні структури, потужно використовуємо синергетичний ефект, підтримку студентського самоврядування. Ліквідація нестатутних відносин, залучення викладачів і студентів до наукового пошуку, посилення практичної підготовки, підвищення якості знань, співпраця із бізнесом, потужна міжнародна співпраця — ось секрети успіху. НУБіП в десятці кращих вишів України, а за кадровим потенціалом, якістю освітнього процесу ми 3—5 в країні. Час вимагає динамічного розвитку. Як писав Кіплінг, якщо хочеш стояти на місці, то треба вдвічі швидше бігти. А стояти на місці ми не маємо права, тільки вперед!

Розмовляв Валентин ОБРАМБАЛЬСЬКИЙ.

За крок до енергетичного колапсу

Які б загрозливі порівняння не наводилися для характеристики ситуації з акціонерною компанією «Харківобленерго», вони не будуть перебільшенням.

Місцеві енергетики страйкували майже всю осінь.

У засобах масової інформації в контексті проблеми електропостачання споживачів Харківського регіону традиційними стали слова «катастрофа», «колапс» та «криза».

Чому ще донедавна успішне підприємство опинилося на краю прірви? Причиною всьому стали борги. Шалені, астрономічні! Слід вдуматися лише в одну цифру — мільярд гривень! Саме стільки на кінець поточного року становитимуть неплатежі за електроенергію комунальних підприємств «Харківводоканал», «Харківські теплові мережі» та «Міськелектротранссервіс». Вражає? Свідомість пересічних громадян — так, але не чиновників! Бо як тоді пояснити те порочне коло байдужості, в якому опинилися харківські енергетики? На жаль, численні звернення трудового колективу до можновладців нагадують крик стражденного в пустелі.

З середини жовтня 2016 року Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, ввела щодобові утримання коштів з поточного рахунку АК «Харківобленерго». Такий жорсткий фінансовий прес став результатом недоплати харківських енергетиків в ДП «Енергоринок». Але постає питання — як енергокомпанія може розрахуватися, коли комунальники відверто саботують виконання чинного законодавства та договірних відносин?

Сьогодні б'ють на сполох не тільки енергетики, експерти, громадські активісти, а й мешканці Харкова та Харківської області. Людей хвилює питання — чи буде зимою в домівках тепло і світло? На жаль, події розгортаються за невтішним сценарієм. Незважаючи на заяви очільників підприємств-боржників відновити повні розрахунки за електрику, віз, як кажуть, і нині там. Складається стійке враження, що у комунальників проблема полягає не в дефіциті коштів, а у відсутності бажання з ними розлучатися. Понад те, той само водоканал, прикриваючись необхідністю розрахунків з АК «Харківобленерго», постійно наполягає на підвищенні тарифів.

На початку листопада поточного року вступили в дію нові тарифи на воду і каналізацію, але вони, як стверджують на підприємстві, вже не покривають усі витрати. Тому водопостачальники направили до національного регулятора пакет документів на ще одне підвищення вартості послуг. У заступника голови Харківської облдержадміністрації Євгена Шахненка ця інформація викликала подив, бо ще кілька місяців тому обласну державну адміністрацію запевняли — після підвищення тарифів проблему з поточними розрахунками за електроенергію буде знято з порядку денного. Але вийшло все зовсім не так!

Кризова ситуація з боргами комунальних підприємств склалася тільки в Харківській області. В інших регіонах країни чомусь знаходяться кошти для розрахунків за електроенергію. Тому виникає впевненість у штучному характері неплатежів. Ось тільки куди зникають, так би мовити, «зекономлені» гроші?

На сьогодні АК «Харківобленерго» за власний рахунок фінансує виробничу діяльність комунальних підприємств. Це ті кошти, які повинні були піти на придбання палива, матеріалів, поповнення аварійного запасу, виплату заробітної плати.

Через катастрофічний фінансовий стан компанія вимушена повністю зупинити виконання планових та аварійних ремонтів, підключення споживачів до електричних мереж. Виходить дуже сумний результат — багатомільйонні борги ведуть до розвалу підприємства.

Водночас слід нагадати — протягом багатьох років компанія є одним з найбільших у Харківському регіоні платників податків та зборів у бюджети всіх рівнів. Виходить, що знекровлення підприємства завдає удару по пенсіонерах, сферах освіти та охорони здоров'я.

Борги комунальних підприємств, як бумеранг, б'ють по них самих. Цьогоріч АК «Харківобленерго» збиралася вкласти понад 110 млн. гривень у розвиток і реконструкцію електропостачання міста. У переліку технічних заходів було також поліпшення надійності постачання водоканалу, теплових мереж і міського електротранспорту.

Не варто забувати, що Харківська область межує із зоною АТО і є прикордонним регіоном. Електричні мережі компанії живлять підприємства оборонно-промислового комплексу, військові частини, об'єкти ППО, блокпости, шпиталі, прикордонну інфраструктуру. Можливі перебої в електропостачанні вкрай негативно позначаться на обороноспроможності країни.

Протягом уже двох місяців компанія взагалі не отримує кошти на свій поточний рахунок. Через такі дії регуляторного впливу підприємство втратило понад 160 млн. грн., які повинно було спрямувати на підготовку електричних мереж до осінньо-зимового періоду, поповнення аварійного запасу, придбання палива тощо.

За словами начальника управління паливно-енергетичного комплексу Харківської обласної державної адміністрації Олексія Білоцького, обленерго поки що справляється зі своїми завданнями, але якщо не оплачуватиметься бодай поточне споживання електроенергії, то це призведе до краху підприємства.

Мешканці Слобожанщини пам'ятають події грудня 2015 року, коли в результаті стихійного лиха виявилися знеструмленими споживачі практично всіх районів Харківської області. Протягом тижня енергетики повністю відновили подачу електроенергії. Тоді допомогу АК «Харківобленерго» надали підприємства-постачальники енергетичного обладнання, які відвантажили свою продукцію в борг. На жаль, такий сценарій виходу з можливої кризової ситуації нині виключено, тому що у компанії відсутні кошти для оплати необхідних матеріалів.

Голова первинної профспілкової організації АК «Харківобленерго» В'ячеслав Тютюнник каже, що психологічна атмосфера в семитисячному трудовому колективі наближається до точки кипіння і може обернутися соціальним вибухом. Енергетики з власної кишені вимушені платити за неповороткість судової системи, яка вже тривалий час не може винести рішення по, здавалося, однозначних справах щодо стягнення з КП «Харківводоканал» заборгованості за спожиту електроенергію. Та судова тяганина триває, і кінця краю поки що не видно. Єдиним проміжним рішенням представників Феміди стала... заборона енергетикам відключати об'єкти боржника. Ось таке криве дзеркало правосуддя!

Трудовий колектив АК «Харківобленерго» чесно заробленими коштами вимушений платити за незрозумілу позицію НКРЕКП, ліцензіатами якої є енергетична компанія та два найбільші комунальні підприємства-боржники. Однак чомусь штрафні санкції застосовуються винятково до АК «Харківобленерго», а несвоєчасні та неповні розрахунки водоканалу і теплових мереж постійно залишаються поза увагою національного регулятора!

Кваліфіковані фахівці АК «Харківобленерго» цілодобово забезпечують безперебійне та якісне електропостачання регіону. Працювати доводиться у складних, а іноді навіть в екстремальних погодних умовах. Жодного разу енергетики не відступили перед труднощами, не залишили споживачів напризволяще. Однак приходить час, коли запас міцності і терпіння у досвідчених професіоналів вичерпується. Невиплата заробітної плати, відсутність упевненості у завтрашньому дні змушують працівників компанії приймати рішення про звільнення з роботи.

Таким станом справ дуже стурбовані в Харківському обласному комітеті «Укрелектропрофспілки». Її очільник Микола Кригін добре пам'ятає досить складні дев'яності роки минулого сторіччя, коли українській енергетиці доводилося, без перебільшення, виживати. Микола Іванович застерігає від можливого повернення в часи тотальної заборгованості за енергоносії.

Термін «віялові відключення» і тепер викликає відчуття дискомфорту. Однак практика погодинного постачання електроенергії, як це не гірко визнати, може повернутися будь-якої миті. Відповідно до умов договору, укладеного між АК «Харківобленерго» та ДП «Енергоринок», у разі якщо енергокомпанія здійснює оплату не в повному обсязі або несвоєчасно, то можуть вводитися обмеження електропостачання в Харківський регіон.

Руйнація енергетики Харківщини призведе до соціальної катастрофи. Про який опалювальний сезон можна буде говорити у разі припинення повноцінної діяльності АК «Харківобленерго»?

Необхідно зрозуміти, що енергетики обстоюють не інтереси власної компанії, а всієї громади Слобожанщини. Вочевидь, уже прийшов час від слів про захист добробуту харків'ян перейти до реальних справ!

Чи існує вихід із ситуації? Незалежні експерти у сфері енергетики дають свої рецепти розв'язання проблеми з боргами. По-перше, керівництву комунальних підприємств необхідно взяти кредити для погашення хоча б частини заборгованості. По-друге, предметно займатися енергоефективністю свого виробничого обладнання. І нарешті, комунальникам варто дотримуватися простої формули: рівень споживання електроенергії має відповідати можливостям її оплати.

Тепер усім зрозуміло, що часу для виправлення ситуації з відновлення повноцінної роботи компанії майже не залишається. Тому слід у найкоротший термін на останній цьогорічній сесії Харківської міської ради вирішити питання щодо виділення коштів на забезпечення повних розрахунків комунальних підприємств-боржників за спожиту електроенергію.

Володимир МИРГОРОД.
Харківська область.
Фото надане автором.

У НОМЕР

Націоналізація — це не банкрутство

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Чому «Приватбанк» став державним?

Глава Нацбанку Валерія Гонтарева пояснила, що причиною націоналізації стало те, що акціонери не виконали програму докапіталізації.

Простою мовою це означає, що у «Привату» не вистачає резервних грошей. Банк видавав кредити компаніям, скажімо так, близьким до його власників. Умови цих кредитів були настільки пільговими, що застав під них або взагалі не вимагали, або вони виявлялися незначущими. Суму сумнівних кредитів експерти оцінюють у 130—140 мільярдів гривень. Є підозри, що так з банку виводилися капітали. Тепер, коли банк націоналізовано, експерти пророкують, що необхідні для докапіталізації кошти візьмуть з державної, тобто нашої з вами, кишені. Допустити ж банкрутство «Привату» Нацбанк не міг через те, що це — найбільша фінансова установа країни, і зупинення її діяльності мало б руйнівні наслідки для держави.

Гонтарева, як і міністр фінансів, запевнила, що нині ситуація під контролем, адже «Приватбанком» уже керує держава, та додала, що перехід банку в державну власність відбудеться відповідно до ст. 41.1 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб».

Водночас у топ-менеджерів «Привату» інша версія причин націоналізації. «Відтоді як почалася війна, наш банк пережив сім інформаційних атак. Будь-який інший банк не пережив би жодної з них. Але остання атака, що розпочалася тиждень тому, була найтяжчою. Щодня ми поновлювали рекорди за кількістю коштів, виданих клієнтам у банкоматах і відділеннях», — написав на своїй сторінці у Фейсбуку один з топ-менеджерів банку Дмитро Дубілет.

У будь-якому разі — без паніки!

Утім, і представники банку, і урядовці, і банкіри просять населення не панікувати — гроші з рахунків та депозитів «Приватбанку» нікуди не зникнуть, запевняють вони в один голос.

«Усі кошти на поточних і депозитних рахунках усіх фізичних та юридичних осіб будуть збережені. Це гарантує держава», — роз'яснює Дубілет.

Однак протягом минулих вихідних багато українців усе-таки піддалися панічним настроям, які роздмухували деякі ЗМІ, і почали масово знімати кошти зі своїх карток або ж «конвертувати» гроші на рахунках у товари. Але жодних проблем з прийомом карток їхніх власників не виникло. Так само дещо збив панічні настрої й той факт, що гроші з картки «Привату» можна зняти у будь-якому банкоматі без комісії.

Тепер доля найбільшої фінансової установи країни залежатиме від того, чи зуміє нова адміністрація швидко ввійти у курс справ, подолати наслідки паніки та відновити репутацію банку.

Тетяна ПАСОВА.

Урок економії для найменших

Урок енергозбереження для малюків провела у Рівному в сімейному клубі «Традиція» Громадянська мережа ОПОРА. Малечі продемонстрували мультфільм «Добре світло», в доступній формі пояснили, чому важливо стежити за такими буденними речами, як проста заміна лампочок.

Малюки розмальовували цікаві малюнки на енергозберігаючу тематику, а також разом з опорівцями спробували правильно посортувати сміття та пограти у цікаві тематичні ігри.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

З початку липня Україна експортувала понад 20 мільйонів тонн зерна — на 880 тисяч тонн більше, ніж за аналогічний період минулого року. За межі держави, зокрема, поставлено 10,6 млн. т пшениці (+1,1 млн. т), 5,3 млн. т кукурудзи (–450 тис. т), 4 млн. т ячменю (+200 тис. т). Традиційно найбільшими імпортерами українських зернових є країни Азії та Африки: Єгипет, Китай, Таїланд, Саудівська Аравія, Індонезія, Бангладеш та інші — *Мінагрополітики*

Важливо, щоб бренд «українське вино» знали скрізь

ТЕНДЕНЦІЇ

Центральна галузева дегустаційна комісія корпорації «Укрвинпром» провела на Закарпатті незалежне оцінювання якості тихих вин. Дегустували «Рислінг», «Трамінер», «Піно», «Бастардо», «Ізабелла» і групи мускатних вин, вироблених українськими та іноземними підприємствами. Особливістю дегустації є комісійна закупка всіх зразків у роздрібних торговельних мережах. Отож оцінювалася продукція, що потрапляє безпосередньо до вітчизняних споживачів.

Те, що завозиться та популяризується, не завжди якісне

Центральна галузева дегустаційна комісія діє з 2007 року. Цього разу фахівці працювали на базі закарпатського підприємства «Чизай», що у Берегівському районі. Оцінювання проводили професіонали галузі з відповідною освітою та досвідом, котрі знають, яким параметрам має відповідати вино.

Серед виготовлених із винограду сорту «Трамінер» професіонали дали найвищі оцінки вину сухому білому «Трамінер» торгової марки «Чизай». У групі вин із винограду сорту «Бастардо магарацький» найвищі бали отримали вино сухе червоне «Бастардо 2015» торгової марки «Інкерман», напівсолодке червоне «Бастардо» торгової марки «Коблево», напівсолодке червоне «Бастардо Кримське» торгової марки «Золота амфора». Найвищу дегустаційну оцінку в групі вин із сорту винограду «Піно Нуар» отримало сухе червоне вино «Піно Нуар 2014» ПАТ «Князя Трубецького». Серед вин із винограду сорту «Ізабелла» найкращим визнано напівсолодке рожеве «Ізабелла» торгової марки «Святкова колекція» (ТОВ «Сандора»).

За словами Володимира Кучеренка, генерального директора корпорації «Укрвинпром», на сьогодні державна підтримка в галузі виноградарства і виноробства практично відсутня. На підтримку всього сільського господарства на наступний рік з бюджету планують виділити 5,5 млрд. грн., не відомо, чи отримає фінансування виноробна галузь. Для порівняння: в ЄС виділяється 5,3 млрд. євро тільки для рекламної підтримки. «За результатами засідання ми зрозуміли: те, що завозиться та популяризується, не завжди якісне. Але українські вина мають конкурувати на рівних умовах. Наша мета: аби українці споживали і знали, що в Україні є чудові вина, коньяки, шампанське, — зазначив Володимир Кучеренко. — Першочергово виноробна галузь очікує на зрозумілу політику та прогнозованість щодо визначення акцизних зборів. Оскільки виноградна лоза дає урожай на п'ятий рік, капіталовкладення у виноградарство і виноробство потребують системного підходу до розвитку галузі з боку держави».

Без державної підтримки розвитку не буде

Заступник голови Центральної галузевої дегустаційної комісії корпорації «Укрвинпром» Михайло Агафонов розповів, що з кадастровими даними в Україні всього 44 тис. га виноградників (без урахування території Криму): «Це критична межа, після якої може наступити крах, адже ми не зможемо забезпечити підприємства вітчизняною сировиною. Коли діяла програма підтримки садівництва та виноградарства (фінансувалась за рахунок виділення на неї півтора відсотка від продажу міцних алкогольних напоїв. — **Авт.**), ми садили нові виноградники за сучасними технологіями на краплинному зрошенні. І це давало позитивні результати, вдалося зупинити падіння галузі і тримати площі на певному рівні. Як тільки припинилося фінансування — все пішло на спад: ще триста гектарів посадили після скасування програми, наступного року — ще сто гектарів, а на сьогодні практично не садимо жодного гектара виноградника. Постраждали перш за все розсадники, які відновили свої потужності».

Генеральний директор корпорації «Закарпатсадвинпром» і керівник підприємства «Ужгородський коньячний завод» Володимир Гісем.

Інший експерт «Укрвинпрому» Володимир Фуркевич додав, що дегустаційна комісія провела за ці роки 20 виїзних засідань, побувавши на виноробних корпораціях і підприємствах. Було відібрано 1895 зразків тихих вин, игристих, шампанських, коньяків, бренді. 18% з них — закордонні зразки з 26 країн. Знято з дегустації 143 зразки. Зазвичай для дегустації відбирають зразки, виготовлені з трьох білих сортів винограду та трьох червоних.

«Цього року на дегустацію комісійно закупили 55 зразків столових вин, вироблених на 14 вітчизняних підприємствах, і 21 зразок імпортних вин з восьми країн. Вітчизняні зразки у більшості одержали не меншу оцінку, ніж добре відомі імпортні зразки з Німеччини, Франції, Італії, Іспанії, Португалії, США, інших країн».

ДОСЛІВНО

Михайло Агафонов, заступник голови Центральної галузевої дегустаційної комісії корпорації «Укрвинпром»:

— Доки не відродимо програму державної підтримки, про розвиток виноградарства і виноробства не може бути й мови. Ми повинні отримувати щорічно два мільярди гривень. Це — оптимістичний мінімум. Натомість на наступний рік держава передбачає 5,5 млрд. грн. на все сільське господарство. Раніше уряд знаходив щорічно 12—15 млрд. на державні сільськогосподарські програми.

«Ми або виживемо, або...»

Директор виноробного комплексу «Чизай» Анатолій Полосков розповів, що завдяки програмі підтримки виноградарства у 2006 році підприємству вдалося висадити в області на 280 га майже 1110 тисяч саджанців. «Якби не було цієї програми, підприємство не змогло б отримати власну сировину, з якої виготовляється вино, — каже Анатолій Полосков. — Змагання із закордонними колегами нерівне. Зокрема, більшість комплектуючих виноробної галузі прив'язані до валюти. Якщо в ЄС є велика підтримка, то у нас нічого не залишилося. Треба постійно боротися за нашого споживача. Ми або виживемо, або ні».

Генеральний директор корпорації «Закарпатсадвинпром» і керівник підприємства «Ужгородський коньячний завод» Володимир Гісем підкреслив: «Показником якості українського виновиробу має бути якісна промислова продукція, а не домашнє вино. Зараз, наприклад, популярна тема кальвадосів. Колись завод у селі Руське Поле Тячівського району на Закарпатті виробляв щороку 600 тисяч декалітрів кальвадосу. Нині дійшли до того, що проти всієї виноробної галузі здійснюється велика економічна диверсія: замість нашої вітчизняної плодоягідної продукції постачають китайську та японську. Чому? Бо нашої нема...».

Голова правління ПрАТ «Одеський коньячний завод» Едуард Городецький додав, що один з локомотивів галузі виноградарства і виноробства — це коньячна галузь. Адже аби виготовити літр коньячного спирту, треба десять літрів вина. Він також зауважив, що необхідно законодавчо затвердити норму, яка б гарантувала відповідну частку українського спирту в ординарних коньяках. Наразі окремі підприємства зловживають тим, що завозять імпортну сировину і виробляють «коньяк України», в якому відсутня українська сировина, чим вводять в оману споживачів.

Виноградна лоза постійно потребує догляду.

Експерти також назвали ще одну причину, чому споживачі вибирають імпортне вино, при цьому часто нижчої якості, ніж українське — немає виноробного бренду країни. Виробники, наприклад Чилі, Італії, Франції, інших країн, об'єднуються і пропагують вино своєї держави. Часто споживач навіть не знає фірми, але орієнтується на те, що це чилійське, французьке, іспанське вино. На завершення прозвучало: «Важливо, аби бренд «українське вино» знали у світі. Щоб знали: українське — якісне вино».

Ірина БРЕЗА, Василь НИТКА.
Закарпатська область.

Фото надане Ужгородським прес-клубом реформ.

Дубові бочки, заповнені молодим українським вином.

Кардіохірургія: серце приходить у норму швидше

Ще один крок в освоєнні новітніх технологій кардіохірургічних втручань європейського рівня зроблено у столичному Інституті серця. Тут проведено «операцію Озакі», під час якої 70-річній жінці замінили аортальний клапан, що вже став непридатним, використавши для його стулок власну перикардну тканину пацієнтки. Операцію успішно провів професор клініки із польського міста Забже Роман Пшибільський за участю київських кардіохірургів на чолі із професором Борисом Тодуровим. Такий метод став альтернативою донедавна широко застосовуваній пересадці механічного клапана, яка потребує постійного післяопераційного прийому антикоагулянтів і створює певні труднощі для пацієнтів. Плюс до всього механічний клапан не завжди можна підібрати потрібного розміру, що також пов'язано з післяопераційними ускладненнями.

Як заявив після операції Роман Пшибільський, хірургічні втручання за методикою Озакі в Європі тільки починають діставати популярність. У клініці Забже її вперше продемонстрував сам автор, професор із Японії, зробивши чотири показові операції. За такої технології серце приходить у норму швидше, ніж за традиційної, клапан із «рідної» тканини пацієнта функціонує краще. Зараз, сказав професор із Польщі, ми входимо в еру операцій, які забезпечують кращу якість життя прооперованим. Важливим для України, Польщі та для всієї Європи є й те, що при таких операціях витрачається значно менше коштів. На підтвердження його слів Борис Тодуров повідомив, що з освоєнням методики Озакі вдасться здешевити таку хірургічну реконструкцію серцевих клапанів — економія на кожній операції становитиме від 500 до 3 000 доларів США. Це важливо ще й у тому контексті, що щорічно їх потребують в Україні до 10 тис. хворих, не рахуючи «заборгованості» за попередні роки. У кардіохірургії — як у спорті: якщо ти зупинився, то відстаєш від тих, хто біжить поруч із тобою, зазначив директор Інституту серця. І якщо вже ми вибрали інтеграцію з Європою, потрібно йти в ногу з нею. Все, що робиться в Європі, треба робити в точно призначений день разом із нею або хоча б не більш як на місяць пізніше. Ми не набагато відстаємо. І зробивши перші операції з пересадки механічних сердець, а тепер Озакі, наздоганяємо Європу.

Під час операції.

Віктор КОЛОМАК.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Встановлять додаткові квартирні лічильники газу

Встановлення загальнобудинкових лічильників газу в Чернігові, як і в інших містах України, викликало масове невдоволення мешканців через завищення показників. Тому державний регулятор, схоже, прислухався до протестів і до інвестиційної програми ПАТ «Чернігівгаз» на 2016 рік затвердив зміни, якими передбачено встановлення будинкових лічильників менше та направлення вивільнених коштів на додаткові квартирні лічильники.

Замість раніше затверджених на будинкові лічильники 28,3 млн. грн. виділено 16,2 млн. грн. Національна комісія з регулювання енергетики збільшує для «Чернігівгазу» фінансування індивідуальних лічильників на 4,8 млн. грн., що дозволить додатково встановити в квартирах з плитами і водонагрівачами майже 2,4 тис. приладів.

«Виконання нового плану розвитку в частині установки лічильників дозволить забезпечити облік енергоресурсу майже в 54,5 тис. житлових приміщень», — повідомив технічний директор «Чернігівгазу» Віталій Черчович.

Василь ЧЕПУРНИЙ.

Чернігів.

У НОМЕР

З доброго врожаю і податки непогані

Після збирання щедрого цьогорічного врожаю власники земельних паїв на Херсонщині почали отримувати свою частку від орендарів — і також непогану. Сільськогосподарські підприємства та фермери вже сплатили їм понад 309 мільйонів гривень, або більше половини того, що орендодавці мають отримати.

В обласному управлінні Держгеокадастру України кажуть, що після часткового підвищення ставок нормативної грошової оцінки землі з 3 до 5—8 відсотків та переукладання договорів виплати від орендарів зросли на 100,7 мільйона гривень. Збільшилися також надходження до місцевих бюджетів від 1233 фермерських господарств краю — з 94,5 одразу до 162,8 мільйона гривень. Фермери гроші перераховують, але застерігають, що податковий тиск — на межі можливого.

Ловив сома — спіймав... міну

Незвичайний «улов» випав на долю трьох чоловіків, котрі шукали рибальського щастя на річці Конка, під Херсоном. У одного з них гачок зачепився на дні за щось важке. Але замість коропа чи сома «щасливчик» витягнув... іржаву міну. Очевидці одразу викликали з обласного центру піротехніків ДСНС, котрі оглянули мілководдя і виявили ще дві мінометні міни калібру 81 міліметр часів Другої світової війни. Підводний арсенал обережно підняли на берег і вивезли для знищення.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ
Херсонська область.

ДЕНЬ

№ 242 (6496) ВІВТОРОК, 20 ГРУДНЯ 2016

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, невеликий сніг. На дорогах подекуди ожеледиця. Вітер північний з переходом на північно-східний, 3—10 м/с. Температура вночі 1—7 градусів морозу, вдень від 4 нижче нуля до 2 градусів з позначкою плюс.

ЦЬОГО ДНЯ, 20 ГРУДНЯ

■ **1868.** У Львові засновано українське культурно-освітнє товариство «Просвіта» (нині — Всеукраїнське товариство «Просвіта» ім. Т. Шевченка). ■ **1891.** Народився Олександр Ващенко-Захарченко — підполковник Армії УНР. ■ **1906.** Уперше «Кобзар» Тараса Шевченка видано російською мовою. ■ **1923.** Наркомздоров'я УСРР запропонував місцевим відділам охорони здоров'я розпочинати організацію місцевих наукових медичних бібліотек. ■ **1974.** Народився Василь Сліпак — український оперний співак, соліст Паризької національної опери, волонтер, учасник бойових дій на сході України у складі добровольчих формувань.

Статистика знає все?

БАЛАНС ТИЖНЯ

■ ***Держстат назвав кількість безробітних в Україні.***
■ ***Вартість електроенергії може знизитися.***
■ ***Стипендія має бути гідною.***

Держстат минулого тижня оприлюднив дані про ситуацію з безробітними у державі. Станом на листопад цього року порівняно з жовтнем кількість безробітних зросла майже на 7%. Як повідомляє Державна служба статистики України, кількість безробітних збільшилася на понад 21 тисячу осіб (з 316,2 тис. до 337,9 тис.). При цьому середній розмір грошової допомоги з безробіття зменшився на 11 грн. (з 1884 до 1873 грн.). Повідомляється, що серед зареєстрованих безробітних лише 264 тисячі осіб отримують грошову допомогу. Додамо, що відомості наводяться без урахування непідконтрольних Києву територій Донбасу і Криму.

Нацкомісія, що здійснює регулювання в сфері енергетики та комунальних послуг, планує зменшити оптово-роздрібну ціну електричної енергії вже з 1 січня і, відповідно, з 1 квітня 2017 року. Таке рішення може бути ухвалено сьогодні, 20 грудня, на засіданні НКРЕКП. За проектом постанови НКРЕКП пропонує встановити середньорічну ринкову гуртову ціну на увесь наступний рік на рівні 1285,06 грн./МВтг, без ПДВ (нині це 1490 грн./МВтг, без ПДВ).

Поквартально зниження ціни матиме такий вигляд. З 1 січня оптово-ринкову ціну буде знижено на 10%, що становитиме 1341,6 грн./МВтг. З 1 квітня оптово-ринкова ціна зменшиться ще на 5,8% і становитиме 1263,8 грн./МВтг. У 3-му і 4-му кварталах наступного року зниження ціни не планується. Очільник Міненергетики і вугільної промисловості Ігор Насалик підтвердив ці відомості, заявивши, що зниження буде першим за останні чверть століття. Основою для ухвалення такого рішення є цілком стабільна генерація електричної енергії в Україні.

Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман минулого тижня на зустрічі із студентами і викладачами Буковинського державного медичного університету в Чернівцях заявив, що розмір студентської стипендії наступного року передбачається в межах від 1600 до 2000 грн., а визначатимуть конкретно і контролюватимуть справедливий її розподіл студентські ради.

Володимир Гройсман також заявив, що стипендія не є високою, проте поки що її розмір залишатиметься саме таким. Прем'єр-міністр також розповів, що розмір стипендіального фонду для студентів наступного року збільшено на 576 мільйонів гривень.

«Уряд на 576 мільйонів гривень збільшив увесь стипендіальний фонд. Моя думка: ті, хто навчається краще, мають отримувати більше», — сказав Гройсман і додав, що наступного року, окрім соціальної, збережеться і звичайна стипендія з державного бюджету, і вона має бути гідною.

Підсумовував Віктор БОНДАР.

СПОРТ

Усик перемогою нокаутом відкрив Америку!

Бокс. Інглвуд (США, Каліфорнія). Чемпіон WBO у першій важкій вазі українець Олександр Усик (11-0, 10 KO) провів успішний перший захист свого титулу, здобувши дострокову перемогу в дев'ятому раунді над «міцним горішком» — Табісо Мчуну (17-3, 11 KO) з ПАР.

Усик обережно почав свій дебютний бій у США, застосовуючи одиночні джеби. А Мчуну взагалі не міг дістати українця. Хоча він робив спроби атакувати, але щоразу влучав у рукавички Олександра.

У другому раунді південноафриканець несподівано захопив центр рингу, що йому не було притаманно в минулих поєдинках. Усик намагався пресингувати, але не всі удари чемпіона влучали в швидкоконого Мчуну. Претендент доволі успішно тримав дистанцію.

Третій раунд. Бій більше нагадував фехтування, оскільки опоненти «перестрілювалися» джебами. Однак Усик почав засипати серіями з двох-трьох ударів. Наприкінці трихвилинки українець був кращим в атаці, помітно активнішим.

Четвертий раунд. Олександрові було ще складно виходити на потрібну дистанцію й пробивати, оскільки опонент, як відзначалося, випав досить швидкий, здатний небезпечно контратакувати. Але наш боксер не припиняв турбувати візаві потужними ударами здалеку.

П'ята трихвилинка. Помітно вищий у зрості Усик кружляв над Мчуну й намагався пробивати того по «поверхах». Частина акцентованих ударів потрапляла точно в ціль. Натомість Табісо контратакував джебами й ударами назустріч.

Якісний злам, можна вважати, припав на шостий раунд, коли Мчуну під потужною ударною серією українця змушений був стати на коліно. Ситуація ще двічі повторилася в дев'ятому раунді, коли боксер із ПАР також ставав на коліно. У другому випадку він після пропущеного потужного влучення лівою в скроню довго не міг підвестися. Тоді рефері й дав відмашку про зупинку бою. Нокаут!

Утомлений і вже добряче побитий претендент, либонь, і сам чекав на завершення поєдинку, бо не надто заперечував проти цього.

***

Чемпіон, зрозуміло, перебував у доброму гуморі.

— Як і обіцяв, о п'ятій ранку я не спав, — сказав чемпіон. — Дякую за підтримку. Тро хи прилетіло, але нічого страшного. Мій психолог Андрій Колосов сказав, що мені дістанеться за це на горіхи. Але радий, що мені все вдалося.

***

За словами Тома Леффлера, представника K2 Promotions, Олександр Усик може провести бій у рамках платної трансляції на американському телеканалі HBO 18 березня в Нью-Йорку. Головною подією того вечора стане об'єднавчий бій у середній вазі між Геннадієм Головкіним (Казахстан) та Деніелем Джейкобсом (США).

Фото boxnews.

У НОМЕР

Щоб отримати землю, учасники АТО вимагають... мораторію на її видачу

Уже два роки учасникам АТО селища Гостомель Київського району місцеві можновладці обіцяють землю під будівництво житла. Проте не виділяють, мотивуючи це відсутністю генерального плану.

— Земля є. Але сільська влада винайшла схему, за якою її оформлюють на невідомих людей. Для чого? Щоб на момент підписання генерального плану вільної землі для нас було, — розповідає «Голосу України» член спілки учасників АТО селища Гостомель Іван Григор'єв.

Сьогодні співрозмовник разом із побратимами вимагатимуть від управління Держгеокадастру в місті Ірпінь та Київського науково-дослідного та проектного інституту землеустрою накласти мораторій на видачу землі у Гостомелі до затвердження генплану селища. За словами Івана, для цього нададуть відповідні документи. Каже, за їхніми даними, протягом того часу, що учасники бойових дій чекають на виділення ділянок під забудову, тридцять гектарів уже отримали інші «претенденти».

«Миротворча» тактика Кремля в дії: бої на Світлодарській дузі

Минулими вихідними проросійські військові формування знову застосували улюблену «святкову» тактику по всій лінії фронту, прицільну увагу приділивши маріупольському напрямку. Напередодні Дня Святого Миколая вони атакували позиції наших сил на Світлодарській дузі з метою захопити опорні пункти ЗСУ в районі Луганського.

«Близько 6-ї ранку російсько-окупаційні війська почали артилерійську атаку із застосуванням мінометів і ствольної артилерії. Українські бійці прийняли бій, під час якого перехопили ініціативу, відкинули супротивника і здійснили контратаку у фланг супротивника», — інформує прес-центр АТО. Також повідомляється, що ворог був змушений відійти, залишивши при цьому військове майно і спорядження російського виробництва. За даними розвідки, втрати супротивника становили понад 25 осіб убитими і до 30 поранених. Як повідомляє офіційний сайт МОУ, під час цього бою п'ятеро українських військовослужбовців загинули. Також є поранені й контужені.

Як зазначив учора на брифінгу в Міноборони начальник Об'єднаного оперативного штабу ЗСУ генерал-лейтенант Олександр Сирський, супротивник вів вогонь із окупованих Калинівки, Вуглегірська, Дебальцевого, що «не давало силам АТО можливості реагувати у відповідь, щоб не допустити втрат серед мирного населення».

За оперативними даними групи «ІС», у районі Широкиного окупанти гатили з 122 мм артилерії і застосовували бронетехніку. На донецькому напрямку в районі ДАП, Опитного, Авдіївки зафіксовано активні обстріли супротивником із застосуванням мінометів (82 мм і 120 мм) і станкових гранатометів передових позицій сил АТО.

Паралельно супротивник активно перекидає техніку та озброєння з боку Єнакієвого на Вуглегірськ. Частина цього підкріплення брала участь у бою на Світлодарській дузі. У районі Лозового Донецької області зафіксовано перекидання живої сили та бронетехніки окупантів. За минулу добу перекинуто 10 вантажівок і 5 одиниць ББМ (БМП-1/2). З огляду на це, підрозділ терористів перекидають зі Староміхайлівки до Петровського району Донецька. Як повідомляє «ІС», російське командування вживає заходів для підвищення боєздатності окупаційних військ на Донбасі. У підрозділах 1-го АК «ДНР» і 2-го АК «ЛНР» активно триває процес переозброєння й доукомплектування озброєнням і військовою технікою «згідно зі штатами». Крім того, за вказівкою Генштабу ЗС РФ, термін «відряджень» кадрових офіцерів, які нині діють на Донбасі, продовжено ще на рік.

Усі ці дані свідчать про те, що на фронтовому Донбасі, найімовірніше, канікул не буде. Москва знову активізує свої збройні підрозділи на сході України, перевіряючи реакцію не стільки Києва, скільки міжнародної громадськості й обираючи для цього саме Новорічні свята.

Ольга ВІТЕР.

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Тетяна УВЄРОВА, Олег ТРАЧУК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2016 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 20 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 16 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 50 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 51706

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua

